

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 7 af Keld Albrechtsen (se side 628) forkastedes, idet 9 (SF og EL) stemte for, 63 (V, DF, KF, RV og KRF) imod; 31 (S) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 8/10 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om udbud af retten til at efterforske og indvinde olie og gas i Nordsøen efter 2012.

Af Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.

(Fremsat 21/10 2003).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Forhandlingen er åbnet, økonomi- og erhvervsministeren. Ja, det er økonomi- og erhvervsministeren, for vi behandler forslagene sammen, og derfor skal der svares på beslutningsforslaget.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det kan jo næppe komme som den store overraskelse, at regeringen ikke kan støtte det forslag til folketingsbeslutning, som SF har fremsat.

Med hensyn til regeringens forslag vil jeg gerne sige tak for en god debat i dag. Vi har haft en debat, og med det her beslutningsforslag håber

regeringen selvfølgelig at få Folketingets opbakning til den aftale, der er indgået med A.P. Møller.

Jeg har også tidligere i dag tilkendegivet, at det er regeringens klare vurdering, at der er opnået en god og en solid aftale med A.P. Møller, og at aftalen indebærer, at der skabes stabile rammer for den fremtidige olieindvinding også på lang sigt. Det giver god samfundsøkonomisk mening. Ikke nok med at aftalen giver staten et markant højere provenu fremover, men med aftalen øges også det samlede overskud med i alt 27 mia. kr., en gevinst, vi ikke kan realisere, hvis der skal skiftes operatør i 2012.

I tilgift til den store samfundsøkonomiske gevinst sikrer vi med aftalen et meget sundere skattesystem, hvor skattegrundlaget udvides og kulbrinteskattesatsen sættes ned. Konkret indebærer aftalen som bekendt, og som vi også har drøftet tidligere i dag, en afskaffelse af det meget høje kulbrintefradrag på 250 pct. og en afskaffelse af bruttoafgifterne.

Kl. 13.25

Til gengæld får staten andel i overskuddet enten som overskudsdeling eller som statsdelta-gelse, og der vil blive lejlighed til at drøfte aspekterne i sagen, ligesom Folketinget i forbindelse med behandlingen af de forslag til lovændringer, der skal gennemføres, vil få lov til at drøfte spørgsmålene i relation til regeringens aftale.

Man kunne jo gentage sin ordførertale gang efter gang. Jeg vil blot sige, at regeringen kan ikke støtte det fremsatte forslag fra SF.

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne have lov til at starte min ordførertale med at udtrykke tilfredshed med og anerkendelse af, at regeringen har valgt at lægge dette vigtige og vidtrækkende beslutningsforslag ned til behandling her i Folketingssalen.

Det er jo økonomi- og erhvervsministeren, der forhandler med koncessionshaverne, og det er regeringen, der på statens vegne indgår aftale med koncessionshaverne, bevillingshaverne. Men når regeringen har valgt at lægge sagen ned i salen som et beslutningsforslag, så er det jo naturligvis for at inddrage Folketinget, for at søge størst mulig politisk tilslutning og for at sikre sig, at denne langtrækkende og komplicerede sag får en grundig og seriøs behandling i Det Enerkipolitiske Udvalg, og at der bliver stillet de spørgsmål og bedt om de nødvendige analyser.

Det synes jeg er overordentlig tilfredsstillende. Det er udtryk for en fremstrakt hånd fra regeringens side, og det vil vi fra Venstre gerne kvittere for.

Om selve aftalen er der at sige, at det for Venstre at se er en overordentlig fornuftig og god og perspektivrig aftale. Den er god for begge parter, ikke kun for staten og det danske samfund, men også for bevillingshaverne. Sådan skal det også være med en ordentlig aftale. Hvis den skal holde, hvis ikke bare aftalens bogstaver, men også dens intentioner skal efterleves ud fra de bedste og ideelle ønsker, ja, så skal en sådan aftale naturligvis grundlæggende være god for begge parter. Det er den også.

Der er sådan set i den her forbindelse kun én ting, der kan ærgre mig en lille smule. Og det er, at det ikke lykkedes den tidligere SR-regering for 3 år siden at få lavet en tilsvarende eller lignende aftale. Så ville vi måske have haft en lidt mere optimeret udnyttelse af undergrunden på det seneste, og så ville det danske samfund have haft 7 mia. kr. mere til velfærdsydelser. Men det magtede den tidligere SR-regering ikke, sådan er det. Det kunne de ikke, og man skal ikke bruge livet på at ærgre sig.

For Venstre er det meget, meget vigtigt, at der med det forslag, der her er fremsat fra økonomi- og erhvervsministerens side, er sikret en langsigtet aftale, som tilskønner til en optimal udnyttelse af Danmarks olie- og gasreserver. Den er indgået ved frivillighed mellem ligeværdige, seriøse parter, og det er et betydningsfuldt element for at fastholde intentionen i aftalen.

Det er også vigtigt for den danske stat, at der er tillid til de aftaler, der indgås med staten, at der er vished for de vilkår, hvorunder man påtager sig store risici ved investering af milliardbeløb, i dette tilfælde i den danske undergrund.

Kl. 13.30

Den netop indgåede aftale har til formål at optimere statens indtægter fra den samlede udvinding af kulbrinter i Nordsøen, ikke kun på kort sigt, men så sandelig også, hvilket vi lægger meget vægt på, på lang sigt. Derfor er et af de allervigtigste punkter i aftalen, at der nu er skabt sikkerhed for, hvem der skal stå for udvindingen af kulbrinter i den danske del af Nordsøen, også efter 2012.

Der er en række hovedelementer i aftalen, som her er til folketingsbeslutning. Som nævnt sikrer den en langsigtet investeringshorisont, og vi er ikke et sekund i tvivl om, at det er helt nødvendigt for at kunne foretage de risikobetonede

investeringer i teknologiudvikling og i efterforskning, som der er brug for.

Vi lægger også vægt på, at vi kan fastholde et konstruktivt og seriøst samarbejde med et troværdigt selskab, som indtil i dag har opfyldt sine forpligtelser over for koncessionsaftalen på bedste måde set med vores briller, og som vi har tillid til også vil gøre det i fremtiden.

Fra 2004 og frem til 2012 får staten en overskudsdeling, 20 pct. af indtægterne fra Nordsøen, og det vil i denne periode være den næststørste indtægtskilde til staten efter selskabs-skatten.

Kulbrinteskatten sænkes fra de nuværende 70 pct. til 52 pct., og samtidig sker der en markant ændring af kulbrintefradraget, der reduceres fra de nuværende 250 pct. til 30 pct. Kulbrinteskatten har jo i virkeligheden været den mindst indbringende skat på grund af det høje fradrag. Faktisk har den kun givet et beskedent provenu i midten af 1980'erne, og efter 2012 vil det være den mest indbringende indtægt fra aktiviteterne i Nordsøen.

Feltbeskatningen afskaffes. Den skat betød, at de enkelte felter blev beskattet separat. På grund af de høje fradrag i kulbrinteskatten var det nødvendigt at udregne udgifter og indtægter for hvert enkelt felt. Ved at ophæve feltbeskatningen kan produktionen gøres mere effektiv og fleksibel. Der skabes med de nye regler større incitament til at foretage risikobetonede investeringer i både nye felter og nye teknologier.

Royalty har været pålagt værdien af den producerede olie. Den skat afskaffes. Skatten virker som en ekstra produktionsudgift. Ved at fjerne den, gøres det mere attraktivt at hente de marginale oliereserver op og igangsætte ny produktion i mindre attraktive områder.

Rørledningsafgiften fjernes tilsvarende. Den virker ligesom royalty som en ekstra produktionsudgift med de ulemper, det medfører. Den modregnes indtil 2012 i kulbrinteskatten, hvorefter den helt afskaffes.

Der er tale om en gennemgribende reformering af det skattesystem, der hidtil har reguleret statens indtægter fra aktiviteterne i Nordsøen, og det tror vi var på tide. Det er sket, så samfundet får mere ud af det, men samtidig sådan, at der er et incitament til at sætte ekstra damp på indvindingen fra Nordsøen, og det er positivt.

Overskudsdelingen erstattes fra 2012 af en egentlig statsdeltagelse i DUC, og det vil så fortsætte det overskud, som vi frem til 2012 har fået fra overskudsdelingen.

Der er tale om en grundlæggende regelforenkling, kan man sige, og en revision af beskatningsreglerne for aktiviteterne i Nordsøen, og de er her skabt med virkning fra 2004 og i frivillighed, sådan som det lå i opdraget fra den vedtagelse, der blev besluttet i Folketinget den 20. februar 2003. Det er ganske tilfredsstillende.

Der er stadig væk ting, der skal afklares, som vi nævnte under den foregående debat omkring kompensationsreglerne, kapitel 6 i aftalen. Vi har tillid til, at den afklaring snarest vil finde sted.

Kl. 13.35

Socialistisk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag, B 11, som behandles sammen med dette punkt, og det skal jeg knytte nogle kommentarer til.

Dette beslutningsforslag vil gennemføre en udbudsrunde fra 2012 af felterne i Nordsøen, og frem til 2012 vil man hæve samfundets provenu ved at regulere på skatterne.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har undret mig såre over at læse Socialistisk Folkepartis beslutningsforslag, for det har jo et diametralt modsat indhold af det, som SF var med til at vedtage den 20. februar 2003 i det forslag til vedtagelse, der gik på, at man skulle give en redegørelse for, hvordan samfundet på en hensigtsmæssig og afbalanceret måde kunne sikre en større andel af værdierne, og som samtidig gav ministeren mandat til at føre drøftelser med bevillingshaverne af de koncessioner, der udløber i 2012. Vi kan ikke støtte det beslutningsforslag.

Men jeg vil gerne til slut sige tak for den tilslutning, som regeringens forslag om aftalen allerede har mødt fra partier i Folketinget. En særlig tak til Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre. Jeg håber, at kredsen af partier, der tilslutter sig aftalen, kan udvides i løbet af de kommende uger:

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes, at det indimellem kan være lidt fantastisk og lidt muntert at høre Venstre sno sig, når det drejer sig om f.eks. spørgsmål om udbud, fordi Venstre, når vi diskuterer stort set hvad som helst ellers, så er ivrige fortalere for, at vi skal bruge udbud til at sikre – efter Venstres opfattelse – at man får mest muligt for sine penge.

Men når det drejer sig om det her område, som vel i sig selv er det største aktiv, det danske samfund besidder, så skal vi ikke have mest muligt ud af den situation. Så vil man ikke være

med til at bruge udbudsredskabet. Det bliver jo ikke mindre mærkeligt, al den stund at det i forbindelse med havvindmølleparker er meget magtpåliggende for regeringspartierne, at der skal foregå et udbud.

Så jeg vil godt spørge hr. Kim Andersen: Hvordan kan det være, at lige netop på det her ekstremt værdifulde område, det her største aktiv for den danske stat, gælder det ikke om at sørge for, at vi får mest muligt for vores penge, der gælder det om at give en privat virksomhed eneretten 40 år endnu?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil ikke gentage den kritik af aftalen, som jeg fremkom med under den foregående debat, men jeg vil stille hr. Kim Andersen det spørgsmål – nu har vi flere gange, også fra ministeren, hørt på, at der ikke skete noget i den foregående valgperiode: Hvad gjorde partiet Venstre i den foregående valgperiode?

Enhedslisten tog mange initiativer med henblik på at skabe en øget beskatning af Nordsøværdierne i den foregående valgperiode under den tidligere SR-regering. Vores pres første også til, at der kom et arbejde i gang, men hvor var Venstre henne?

Jeg synes, det skal med i billedet, at hvis Venstre kritiserer Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre for passivitet i den periode, og det kan man godt gøre, så burde man samtidig udøve en overordentlig dyb selvkritik – en overordentlig dyb selvkritik – for jeg erindrer ikke, at Venstre overhovedet foretog sig noget andet end at gå imod de forslag, Enhedslisten stillede om, at der skulle ske noget.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Ja, nu har hr. Keld Albrechtsen jo stort set argumenteret lige nøjagtig for det, for hvornår lagde Venstre egentlig voldsomt pres på den tidligere regering for at få noget i gang omkring Nordsøaftalen? Jeg kan ikke huske det, men det får vi selvfølgelig svar på nu her.

Med hensyn til det, vi er i gang med i øjeblikket, at behandle beslutningsforslag nr. B 7 her i salen: Jeg kan ikke huske, om Venstre var initiativtager til at sige: Selvfølgelig skal det i salen. Det kan jeg ikke huske. Jeg kan huske, at der var et flertal i udvalget, oppositionspartierne inklusive Dansk Folkeparti, men det er muligt, jeg

husker forkert. Jeg kan bare ikke huske, at Venstre har været aktiv i den sammenhæng.

Hr. Kim Andersen nævner også rørlægningsafgiften som en produktionsomkostning. Jamen det er den selvfølgelig. Det vil sige, at Venstre så selvfølgelig går ind for, at den skal afskaffes tolt set og også for alle andre selskaber. Er det korrekt forstået?

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Hr. Morten Homann kan ikke forstå, at vi i denne sag ikke går ind for udbud, som vi ganske rigtigt gør i en række andre erhvervsager. Men denne sag er på ingen måde sammenlignelig med andre erhvervsager og sager, hvor det offentlige skal have udført opgaver i fællesskabets interesse, som man med fordel kan bringe i udbud. Her er der tale om et helt specielt forretningsområde, som kræver stor risikovillighed af et ganske betydeligt milliardbeløb, stor know-how og stor faglig ekspertise og management.

Vi kan forudse, at hvis vi ikke har en fast ordning for, hvordan vi viderefører vores aktiviteter i Nordsøen efter den nuværende koncessionsperiode udløb i 2012, vil vi allerede fra nu af få en dalende investeringsrate i teknologiudvikling og efterforskning, og deraf følger en ringere udnyttelse af de felter, som man er i gang med.

Det er i samfundets interesse, at vi har maksimal investering og maksimalt aktivitetsniveau på dette område, og at vi ikke dykker ned for så at stå i en uvis situation i 2012.

Vi har med et område at gøre, hvor investeringerne er meget mobile, hvor der er mange interesser globalt, der kalder på store investeringer, og hvor der er dokumentation for, at det er lettere at få en større forrentning andre steder, end det er i Nordsøen. Derfor tror vi, det er fornuftigt at fastholde et konstruktivt samarbejde med en seriøs koncessionshaver.

Må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke har kritiseret Socialdemokratiet for passivitet. Jeg har blot konstateret, at da man prøvede at få et nyt aftalegrundlag for 3 år siden, kunne man ikke klare det. Da lykkedes det ikke. Jeg har ikke kritiseret dem for passivitet. Jeg har sagt, at de ikke kunne levere varen.

Det er så det, vi har gjort nu, og det er måske også derfor, at Socialdemokratiet skal sno sig lidt. Vi er jo her i landet godt bekendt med begrebet de sure rønnebær.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tiden er udløbet. Så er det hr. Morten Homann og derefter hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu er olie- og kulbrinteområdet vel ikke det eneste område, som kræver ekspertise, know-how og investeringer. Jeg er godt klar over, at der er tale om store investeringer, men som rentabilitetsanalysen også viser, er der samtidig også tale om meget, meget store afkast, mest af alt for de selskaber, som er involveret, men selvfølgelig også et afkast for det danske samfund. Det er jo ikke det, der er det springende punkt i denne sammenhæng.

Vi må altså konstatere, at lige netop på det her punkt, på det danske samfunds allerallerstørste aktiv, er Venstre direkte modstander af fri konkurrence. Her ønsker Venstre, at man med staten som aktiv medspiller fastholder et privat monopol på området, uden at det på nogen måde har været i udbud eller ude i fri konkurrence; et privat monopol, der gælder i de næste 40 år.

Det er selvfølgelig ærlig snak, men helt ærligt kommer det bag på mig, at vi skal høre partiet Venstre, som i alle sammenhænge taler for markedskræfternes frie hærgen, lige netop på det her område siger: Monopol er bedst, markedskræfterne kan blive væk.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det svar var simpelt hen ikke godt nok, for hvis Venstre havde kendt sin besøgstid for 3 år siden og var gået ind sammen med Enhedslisten og forlangt, at nu skulle der ske noget, så var der sket noget. Så det er Venstres manglende indsats for 3 år siden, der er årsagen til, at der ikke skete noget. Så enkelt er det, og det ansvar kan man ikke smygge af sig. Muligheden var der. Vi var klar, og det ved hr. Kim Andersen, men Venstre var ikke klar. Så man skal ikke forsøge på den måde at lade alle mulige andre tage ansvaret for det, som man ikke selv fik gjort.

Nu siger hr. Kim Andersen, at der ikke er andre selskaber end A.P. Møller, der har den nødvendige kapital og ekspertise, men DONG var i stand til at fremskaffe et kæmpe milliardbeløb til at købe NESA for. Så gik alle sammen ind og overbød til stor skade for elforbrugerne i Jylland, men pengene var der i DONG – der var masser af penge – og ekspertisen er der, så det er

jo ikke rigtigt. DONG kan sagtens overtage den opgave.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Igen må jeg erklære mig enig med hr. Keld Albrechtsen. Det, jeg husker fra den tid, er, at Venstre udtalte, at en aftale er en aftale. Der var ikke den store vilje til at gå i gang med noget som helst.

Med hensyn til rørledningsafgiften fik jeg ikke noget svar overhovedet. Det er muligt, at der ikke var tid til det, men mit spørgsmål er stadig væk det samme. Hr. Kim Andersen betegnede rørledningsafgiften som en produktionsomkostning. Ja, det er det da, men den fjerner vi så, og det gør vi for alle. Er det korrekt? Det skal selvfølgelig lige siges, at rørledningsafgiften ikke er en investeringsomkostning. Det er simpelt hen en driftsomkostning, som alle andre også har i øjeblikket. Det er statens rørledning, og man betaler for at få fragtet sin olie ind til land. Sådan er det.

Men spørgsmålet er direkte: I og med at det af hr. Kim Andersen bliver betragtet som en produktionsomkostning, må det gælde alle, er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det står mig lidt uklart, hvilket ærinde hr. Erik Mortensen nu er ude i, men for at gøre det helt klart vil jeg gerne slå fast, at det beslutningsforslag, vi her behandler, bygger på den aftale, der er indgået mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne af 1962.

Det er alene den aftale, der vedrører A.P. Møller – Mærsk og den danske stat. Andre aftaler og koncessionshavere er ikke omfattet af aftalen, og det er i den sammenhæng hele komplekset skal ses. Det er en grundlæggende revision af den aftale, der har sin oprindelse i 1962.

Hr. Mortensen henviser til situationen for 3 år siden og citerer Venstre for, at en aftale er en aftale. Ja, det sagde vi også for 3 år siden. Det håber jeg også at vi vil gøre om 3 år. Men sagen kom aldrig til en reel stillingtagen, hvor vi blev spurgt, hvad vi ville sige til tingene.

Jeg kan derimod konstatere, at det hverken er Enhedslisten eller Venstre i opposition, der har udspillet til at forny statslige kontrakter. Det er den til enhver tid siddende regering, der har ansvaret for, at statens interesser varetages på

bedst mulig måde, og det uanset hvilken regering det er. Jeg konstaterer så endnu engang, når jeg nu får lejlighed til det af den nuværende opposition, at det levede den daværende regering og det daværende flertal altså ikke op til.

Må jeg lige sige til hr. Erik Mortensen vedrørende, hvem der har ytret ønske om, at forslaget her kom til behandling i salen, at det er et ønske fra regeringspartierne, Det Konservative Folkeparti og Venstre, at denne sag skulle behandles i Folketingssalen. Det er det, ministeren og regeringen har imødekommet. Det synes jeg er anerkendelsesværdigt. Det er udtryk for tillid til det parlamentariske arbejde og udtryk for et ønske om at få en bred politisk tilslutning.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen for tredje gang og derefter hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg, at hr. Kim Andersens forklaringer med hensyn til det historiske begynder at blive rent ud ynkelige: Fordi Venstre var i opposition, kunne Venstre ikke foretage sig noget, heller ikke selv om der var et flertal i Folketinget. Hvis Venstre og De Konservative havde villet noget dengang, havde der været et flertal i Folketinget, for vi andre på venstrefløjen var jo også klar. Så jeg håber, at hr. Kim Andersen selv kan se, at det er den rene ynke, at det må overlades til den til enhver tid siddende regering, hvis der skal ske noget som helst her i landet, for man kan ikke selv fremsætte et forslag.

Så vil jeg godt spørge: Var der overhovedet blevet forhandlet, hvis ikke et flertal uden om regeringen i februar havde vedtaget, at der skulle ske noget, og tvunget regeringen til, at der skulle ske noget? Næh, så var der ikke sket noget. Så det der med at vente på et regeringsudspil tror jeg generelt er uklogt. Det var også uklogt i denne sammenhæng, og det var især uklogt af Venstre for 3 år siden.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg kan se, at jeg skal være lidt hurtigere til at markere, for hr. Albrechtsen kommer jo altid først med det her.

Jeg kan kun endnu engang sige, at det dog er utroligt. Nu skal man passe på med, hvad man bruger af ordvalg her i salen, men det er vel ikke

forkert at bruge ordet erindringsforskydning; det er et meget præcist ord.

Kl. 13.50

Hvem tog initiativet til, at denne sag overhovedet er til behandling her i salen i dag? Det var bestemt hverken Venstre eller Det Konservative Folkeparti. Nu må man ikke referere fra udvalgs møderne, men det er meget, meget klart, hvor den besked kom fra. Det er fint nok, at der er et samlet udvalg, der bakker det op, men det kunne man lige så godt, for der var jo flertal for det, og det var da helt flot.

Men jeg synes igen, at man må sige til hr. Kim Andersens model, at det er den siddende regering, der tager initiativerne, at når der overhovedet er en februarbeslutningen fra i år, er det da ikke på grund af regeringens initiativ. Igen må jeg give hr. Keld Albrechtsen ret, for hvis oppositionen ikke havde taget initiativet, var der ikke sket noget. Det er jo kendsgerningen.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Til hr. Erik Mortensen: Skal vi nu ikke være enige om, at det er regeringen, der varetager statens interesser? Der er en bred vedtagelse fra den 20. februar om det her; en vedtagelse, som også omfatter Det Konservative Folkeparti og Venstre. Sådan er det. Vi blev ikke for 3 år siden spurgt om, hvad vi ville. Det nåede aldrig dertil.

Så henviser hr. Keld Albrechtsen til, at der var flertal her, og at vi bare kunne have sunget med på Enhedslistens sang. Der må jeg blankt erkende, at vi jo alle sammen har vidst, at når det kom til stykket, vil vi noget andet, så står vi for diametralt modsatte synspunkter i denne slags sager. Enhedslisten vil nationalisere og hård beskatning af erhvervsaktiviteterne. Vi vil det private, og vi vil en rimelig beskatning, som sikrer, at der også bliver investeret, og at der er et højt aktivitetsniveau.

Må jeg lige sige til hr. Morten Homann, som jeg ikke havde tid til at svare sidst, om rentabiliteten, at analyser viser jo, at der er omkring 5 pct. i risikopræmie i forhold til den gennemsnitlige forrentning på en 10-årig statsobligation. Det er stort set analogt med det, der er på almindelige aktieinvesteringer, så jeg mener ikke, at man kan sige, at der er en overpræmiering. Tværtimod er der en i forhold til andre sammenlignelige risikoinvesteringer en rimelig og afbalanceret risikopræmie. Og vi bliver nødt til at erkende, at det skal der være for at foretage så sto-

re milliardinvesteringer i noget, der er risikofyldt og spekulativt, som der her er tale om.

Må jeg have lov at slutte med at sige til hr. Erik Mortensen, at jeg har noteret mig, at der for nylig i fagbladet Dansk Metal var en leder, som opfordrede Socialdemokratiet til hurtigst muligt at få sagt ja til den her aftale, fordi den er god og giver beskæftigelse og aktivitet i Danmark.

Jeg håber af et oprigtigt hjerte, at det lykkes at få også Socialdemokratiet med i den brede aftale, der allerede tegner sig. Men jeg vil gerne for Venstres vedkommende slå fast, at Socialdemokratiet ingen vetoret får i denne aftale. Aftalen vil som hovedprincip blive vedtaget som den foreligger, men naturligvis skal vi have en afklaring ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er en ganske voldsom overskridelse af tale-tiden. Så er det hr. Morten Homann for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er et interessant synspunkt, hr. Kim Andersen lægger for dagen: at der ikke skulle være tale om nogen overnormal indtjening i Nordsøen. Det er en lang debat, som vi sikkert også kan få rig lejlighed til at tage på andre tidspunkter.

Lad os nu bare sige, at selv i de tilfælde, hvor hr. Kim Andersens utrolige påstand er korrekte, har vi stadig at gøre med en branche, som procentvis har en indtjening på linje med alle mulige andre. Vi har at gøre med en branche, som varetager det måske største aktiv, det danske samfund har, nemlig vores olie og gas i Nordsøen.

Men lige netop på det her punkt vil Venstre ikke bruge markedskræfterne til at få det bedst mulige ud af situationen for det danske samfund. Lige netop i det her tilfælde med de allerstørste værdier, det danske samfund har, er Venstre tilhænger af uden overhovedet at lade det komme ud i fri konkurrence at give et privat firma monopol i 40 år fremover. Det må jeg sige er en meget klar konklusion, der står tilbage. Venstre ønsker ikke på det her punkt markedskræfter, men privat monopol.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Hr. Morten Homann gentager et spørgsmål, som jeg synes at jeg har besvaret. Det forretningsområde, vi her taler om, kan ikke sammenlignes med nogen som helst andre forretnings- eller

virksomhedsområder. Der er tale om en så kompliceret erhvervsaktivitet, der kræver så store og langtrækkende milliardinvesteringer, at det ikke giver rimelighed at foretage sammenligninger. Det var i øvrigt også den tidligere SR-regering, som fik området her undtaget fra EU's udbudsbestemmelser, og det syntes vi dengang, og det synes vi i dag, var ganske klogt og udmærket, og det var jo også i erkendelse af, at det forholder sig sådan, at vi ikke kan sammenligne det her forretningsområde med andre.

Kl. 13.55

Så skal jeg lige vende tilbage til hr. Albrechtsen – den mand har det jo altså med at citere noget vidtløftigt.

Hr. Albrechtsen tillagde mig, at jeg skulle have sagt, at ikke andre har ekspertisen på det her område. Det har jeg ikke sagt, det tilkommer ikke mig at vurdere. Det, jeg har sagt, er, at vi her har at gøre med et firma, en koncessionshaver, som efter vores mening indtil nu har løst opgaven overordentlig godt og tilfredsstillende, og som vi har tillid til fortsat vil gøre det i deres og samfundets interesse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Taletiden er i den grad opbrugt, og så er det hr. Erik Mortensen som ordfører.

Erik Mortensen (S):

Jeg skal ligesom ved indledningen til forespørgslen, det foregående punkt på dagsordenen, meddele, at da vores ordfører på området her, hr. Svend Auken, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne meddele følgende:

I en årrække har Danmark være selvforsynende med energi og er nettoeksportør af olie og gas. Det har givet Danmark forsyningssikkerhed, store indtægter og en betydelig forbedring af betalingsbalancen. Heldigvis er der endnu ressourcer i den danske undergrund, olie og gas i Nordsøen, i endnu 30-40 år og dertil en betydelig termisk energireserve, jordvarme, ikke mindst omkring København, til senere udnyttelse.

Socialdemokratiet ser en høj selvforsyningsgrad med energi som en vigtig målsætning. Jo større uafhængighed her, jo større politisk og økonomisk handlefrihed. Derfor bør udfasningen af olie- og gasudvindingen ledsages af en fortsat kraftig udbygning af andre indenlandske energikilder, primært inden for vedvarende energi.

Danmark har økonomisk og energimæssigt tjent kæmpesummer på udvikling af vindenergi, som i dag dækker mere end 15 pct. af det samlede elbehov i Danmark. Sammen med andre former for VE er mere end en fjerdedel af Danmarks el dækket af vedvarende energi.

Når Nordsøen fases ud, bør store havvindmølleparker fases ind. Derfor er det dybt tragisk, at Danmark har fået den energipolitisk mest nærsynede regering nogen sinde. Arbejdet med udvikling af vedvarende energi er næsten gået i stå, inklusive den nødvendige udbygning til havs.

Regeringen er sprunget fra en klar aftale om miljøbonus på vindenergi, og i stedet er kræfterne blevet brugt til at forgyldte ejerne af de gamle forbrugerbetalte elselskaber. Resultatet er manglende investeringer, højere forbrugspriser på kort og på lang sigt og ingen omstilling af energipolitikken til vedvarende energi, der både af hensyn til miljøet, forsyningssikkerheden og den langsigtede økonomi er strengt nødvendig.

VK-regeringens energipolitik eller mangel på samme er uden perspektiv og konsekvens. Alligevel vil Socialdemokratiet ikke opgive det brede samarbejde om energipolitikken; for landets fremtid er den langsigtede energipolitik helt afgørende.

Det er i dette langsigtede perspektiv, vi skal se Nordsøaftalen. Vi ønsker to ting af en aftale om Nordsøen.

For det første skal der ske en harmonisk og teknologisk avanceret udtømmning af de danske kulbrintereserver. Det taler for en ny koncession til bevillingshaverne på Esplanaden. En forceret udvikling frem til 2012 kombineret med en udbudsrunde med nye koncessionshavere vil blive dyrere og mindre effektiv. Formentlig vil der blive tabt mange millioner ton olie, som ellers kunne være indvundet, hvis man havde kunnet planlægge langsigtet. Det ville være direkte tabeligt, og derfor er Socialdemokratiet på dette punkt helt på linje med regeringen og ikke enig med SF og Enhedslisten, men det kræver naturligvis en aftale, der sikrer statslig medindflydelse på planlægningen. Hidtil har denne indflydelse været alt for svag.

Ifølge aftalen bliver staten partner på lige fod med de øvrige partnere i 2012. Dette er naturligvis tilfredsstillende, for det giver staten direkte adgang til beslutningsprocessen, operating committee, ja, sådan hedder den, men da en sådan statslig andel findes i samtlige andre bevillinger på Nordsøen, er det jo ikke nogen overraskende

indrømmelse fra A.P. Møller – Mærsk side. Skuffende er det derimod, at staten ikke får del i bevillingen som i alle andre aftaler, og at partnerskabet først indtræder i 2012. Det er beslutninger fra nu af og indtil da, der vil vise, at de er afgørende.

Hvad angår statslig medindflydelse indtil 2012, giver aftalen mulighed for at kræve en årlig rapportering om planlægningen af afviklingen af felterne. Det er et plaster på såret, men dog et af de mindre plastre. Socialdemokratiet vil lægge afgørende vægt på, at der skabes lovgivningsmæssig ligestilling mellem alle bevilingshavere, hvad angår Energistyrelsens indsendende med bevillingshaverne.

Kl. 14.00

For det andet stiller vi selv sagt det krav til en aftale, at økonomien er i orden. Her har vi efterhånden fået flere og mere detaljerede oplysninger, der tyder på, at kombinationen af overskudsdeling og en lidt lavere kulbrinteskate på et bredere grundlag er en udmærket idé. Det vil også være tarveligt at sige andet, for det er Socialdemokratiets eget forslag sammen med forslaget om en egentlig statslig medejendomsret i DUC, og det løber vi selvfølgelig ikke fra. Så langt så godt.

Hvor meget er der så givet til gengæld? Er der givet for meget fra statens side? Ja, det er vanskeligt at afgøre. Umiddelbart lyder de skattemæssige indrømmelser til Mærsk Møller store, men lad os dyrke det i Skatteudvalget. Jeg forstår godt, at royalties, som sammen med selskabsskatten giver de store statsindtægter fra Nordsøen, skal falde væk til fordel for overskudsdeling. Men hvorfor skal olierørledningsafgiften på ca. 1 mia. kr. om året også falde væk? Det er jo en ren foræring. Det var så det spørgsmål, som jeg ikke fik svar på af hr. Kim Andersen efter tre gange at have spurgt om det.

Samlet set kan Socialdemokratiet godt lide arkitekturen i aftalen, men bygningsværket ser en anelse skrøbeligt ud set ud fra en samfundsmæssig synsvinkel. Esplanadens forhandlere har været dygtige, ingen tvivl om det. Dermed ikke være sagt, at ministeren og hans embedsmænd har svigtet, men man har måske undervurderet modpartens interesse i at opnå en aftale.

Socialdemokratiet vil gerne kunne sige ja til aftalen med god samvittighed, men det kræver, at alle spørgsmål om penge og planlægning bliver afklaret tilfredsstillende, og så kræver det, at al uklarhed om rækkevidden af afsnit 6 i aftalen,

den såkaldte kompensationsaftale, i folkemunde kaldet musefældeklauselet, bliver løst tilfredsstillende.

Ifølge afsnit 6 skal bevillingshaverne kompenseres for alle regler, der specifikt rammer Nordsøen, og denne kompensationsklausul skal gælde indtil folketingsåret 2041-2042. Det vil sige, det er en klausul, der vil binde det nuværende Folketing og 10-15 andre Folketing i perioden.

For Socialdemokratiet, og jeg går ud fra for regeringen og de øvrige partier i Folketinget, er det helt, helt afgørende, at denne klausul bliver meget præcist indhegnet. Ud over at den forhindrer staten i at forrykke balancen i aftalen for at få flere penge end det aftalte ved eksempelvis at forhøje kulbrinteskattesatsen af rent fiskale grunde, hvad der kan være rimeligt nok, men det havde været bedre med en regeringserklæring end en aftale, ja, så er det svært at se rimeligheden i at binde statens beskatningsret på den måde.

Mig bekendt findes der intet fortilfælde for en sådan aftale, og den rejser naturligvis et spørgsmål om grundlovs-mæssighed, som må kunne belyses eller besvares utvetydigt og i forståelse med aftalepartnerne.

I det hele taget må der gives klare svar på, om klausulen dækker særlige miljø- og sikkerhedskrav på Nordsøen, om den tillader, at man ophæver de særlige undtagelser for CO₂- og SO₂-afgifterne i den danske del af Nordsøen – ja, i Norge findes der jo ikke nogen undtagelser for det samme arbejde – og om klausulen giver mulighed for at bevare government take, selv om der i Europa er sket en generel sænkning af niveauet for selskabsskatter.

Socialdemokratiet vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet om beslutningsforslaget og selvfølgelig det samme i Skatteudvalget om skatteforslagene. Vi håber, der findes gode svar på vores spørgsmål. Før svarene foreligger, vil det være uansvarligt at tage endelig stilling til aftalen med A.P. Møller – Mærsk, en aftale, der er så stor, at den kræver virkelig grundig overvejelse.

Hermed har jeg sådan set også svaret på SF's beslutningsforslag, nemlig at som tingene ligger i øjeblikket, vil det selvfølgelig være forkert at forholde sig positivt til det, fordi det under alle omstændigheder må afvente et svar og en afklaring af de spørgsmål, som vi har stillet, og de forhandlinger, som stadig væk er i gang.

Ud fra det argument må vi sige, at vi ikke kan støtte SF's beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg respekterer naturligvis, at hr. Erik Mortensen holder hr. Svend Aukens ordførertale, men når det er sagt, må jeg også have lov at udtrykke, hvordan jeg har det lige nu.

Jeg har sjældent undret mig så meget og så alvorligt over en ordførertale. En ordførertale om en så principiel, væsentlig og langtrækkende aftale som den, vi her har til behandling, indleder den socialdemokratiske ordfører med at gennemhegle de sidste 2 års energipolitiske aftaler og forlig, som er indgået i en forligskreds, der omfatter Socialdemokratiet, og hvor Socialdemokratiet har holdt forligsmøder og forhandlingsmøder efter forhandlingsmøder og fået indrømmelser. Er man med som ansvarligt parti, når det drejer sig om væsentlige aftaler i energipolitik, eller er man ikke med?

Kl. 14.05

Jeg forstår godt, at fagbladet Dansk Metal undrer sig, og jeg tror, der er mange ude på de danske arbejdspladser, som siger: Tag jer nu sammen Socialdemokrati, vær nu ansvarlig, stå nu ved et ansvar og se så at få den her aftale indgået. Den betyder nemlig vækst, investeringer og arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Erik Mortensen, om det, vi oplever i øjeblikket, ikke i virkeligheden er udtryk for en stadig stigende arrogance fra regeringsbænkenes side, en stadig mere aggressiv tone over for en opposition, der forlanger at få besvaret nogle spørgsmål, en opposition, der ikke bare vil godkende en aftale, før den ved, hvad aftalen rent faktisk indebærer. Nu skal vi så have at vide, at bare vi formaster os til at kræve besvaret nogle spørgsmål, så er det for meget.

Jeg vil godt spørge, om det kan være rigtigt set fra Socialdemokratiets synspunkt, at vi skal behandles på den måde af repræsentanter for regeringspartierne, og om det i længden vil være til at leve med.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg vil gerne starte bagfra. Det er da vist det, man kalder et ledende spørgsmål, men det er så

i øvrigt et ganske udmærket spørgsmål, vil jeg så sige. Ganske udmærket.

Jeg er helt enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det dog er utroligt, som hr. Kim Andersen på Venstres vegne udviser arrogance og aggressivitet. Selvfølgelig har vi lavet masser af aftaler, og når man laver en aftale, så står man ved den, men der er jo flere elementer i en aftale.

I de energiaftaler, vi har lavet efter vores egen regeringsperiode, er det klart, at vi jo ikke har fået alt det, vi gerne ville have. Det er jo helt tydeligt, hvordan finansloven fjerner millioner af kroner fra forskning og udvikling inden for energisektoren. Det er jo helt oplagt. Så kan man selvfølgelig spørge, om vi så bare skal lade være med at aftale noget som helst. Det skal vi jo ikke. Det er jo også det politiske spil. Sådan er forholdene. Man tager det, man kan få. Man kan ikke få det optimale. Det fik Venstre formentlig heller ikke, da de var i opposition og lavede aftaler med os. Sådan er det jo.

Med hensyn til Dansk Metal kan jeg da godt forstå det. Vi tager helt sikkert meget hensyn til fagbevægelsen, men det er ikke nødvendigvis sådan, at vi vil præsentere et eller andet aftalegrundlag og blankt sige ja til det. Det ville være uansvarligt, også over for fagbevægelsen.

Altså hr. Kim Andersen har en anden holdning til det bagland, som han opererer med, Dansk Landbrug f.eks. Nu hører vi så allersenset her om EU og kemiindustrien, at det åbenbart er sådan, at der arbejder de politiske partier positivt for disse specifikke erhvervsgrøner.

Vi arbejder selvfølgelig også bredt for fagbevægelsen, men jo ikke uden ansvar. Det er altså åbenbart det, som hr. Kim Andersen lægger op til at det bør man bare gøre. Hvis det er det, man præsterer for både Landbrugsrådet og Industrirådet i dag, så kan jeg fint leve med, at vi tager det stille og roligt over for Dansk Metal i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg får næsten tårer i øjnene. Havde jeg haft Kleenex nok med i lommerne, så kunne jeg overveje at lade dem komme frem.

Altså nu må Socialdemokratiet jo finde ud af, om man vil være med og stå bag disse aftaler, vi laver på energiområdet. Det kan jo ikke nytte noget at få indrømmelser og være med og så bagefter evig og altid beklage sig og kritisere den selv samme energipolitik. Det er altså ikke tillidsvækkende.

Må jeg så ikke have lov at spørge: Hvem er det, der kommer og lægger det her forslag, som ministeren kunne forhandle færdigt med koncessionshaverne, hvem er det, der kommer og lægger det i salen og giver det en fuldstændig ordinær folketingsbehandling og udvalgsbehandling med mulighed for at stille spørgsmål, kalde i samråd osv.? Ja, det er da VK-regeringen, det er da VK-partierne, der gør det.

Så skal vi have at vide, at vi skælder ud, fordi man vil have nogle spørgsmål besvaret. Nej, bestemt ikke, vi lægger jo op til det med den procedure, der er valgt. Men det, vi så bare beder om, er, at man forholder sig nogenlunde sagligt og seriøst til aftalen og for den sags skyld også er positiv, indtil det andet gennem udvalgsarbejdet måtte være modbevist.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Nu må jeg indrømme, at jeg er lidt handicappet med min stemmeføring i dag, for det kunne jo være meget sjovt at prøve at matche det toneleje, som hr. Kim Andersen lægger op til, men det kan jeg desværre ikke.

Igen: V og K blev presset til at lægge den sag ned i salen af oppositionen sammen med Dansk Folkeparti, helt klart.

Selvfølgelig forholder vi os til en aftale, men vi vil da ikke sige ja, før vi kender betingelserne. Ministeren har selv under det foregående punkt redegjort for, at de forhandlinger om kompensationsklausulen stadig væk foregår. Det ville da være uansvarligt af os at hoppe ud med samlede ben og sige, at det her er fint, det gør vi. Sådan er vi dog ikke. Jeg ved ikke, hvorfor man skulle mene det i Venstre, men det gør vi altså ikke i Socialdemokratiet.

Sagen er jo ikke afgjort endnu. Det er første behandling, vi har her. Vi har gode muligheder for at stille spørgsmål og få svar.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kim Andersen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det er rigtigt, at det er første behandling, og det er derfor, at jeg ikke forstår den negative tone og den negative tilgang, der er i Socialdemokratiet til den her aftale. Når vi nu har lagt sagen frem i

Folketinget og giver den en ordinær procedure og ministeren har erklæret sig villig til at besvare alle mulige og alle tænkelige spørgsmål og give alle de analyser, der kan gives, så forstår jeg ikke den negative tilgang fra Socialdemokratiet og oppositionen.

Må jeg lige sige til hr. Mortensen, som i sin ordførertale var inde på CO₂-afgifterne, som jo i dag ikke gælder for aktiviteterne i Nordsøen – det er jo det, der er så karakteristisk ved Socialdemokratiet, man hvirvler en masse støv op og prøver at forplumre en masse ting i stedet for at gå rationelt og konstruktivt til værks, som vi jo har lagt op til – og begyndte at tale om, at CO₂-afgifterne også skulle gælde for Nordsøen: Baggrunden for at tingene er, som de er, er klar, for det blev jo fastslået i en rapport udarbejdet af den tidligere regering, at der ikke er væsentlige miljømæssige begrundelser for CO₂-afgifter i Nordsøen. En sådan afgift ville derfor alene være en fiskal afgift.

Må jeg spørge: Hvad har ændret sig på dette her område, så hr. Mortensen også vil have problematiseret det lille element i den store sammenhæng? Svar udbedes.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Det er meget enkelt at svare på, for det er igen et spørgsmål om klausulen, afsnit 6 i aftalen. Det er stadig væk et spørgsmål, og der er mange andre spørgsmål: CO₂-beskatningen, som en mulighed; selskabsbeskatningen har været nævnt som en mulighed eller en risiko, alt afhængigt af temperant; om det er nationalt eller internationalt eller EU-relateret. Det var et spørgsmål og en konstatering af, at situationen i Norge er anderledes, end den er her.

Der er ikke nogen grund til at påtage sig den der aggressive attitude. Jeg kan ikke rigtig se nogen grund til det. Skal vi da partout juble? Hvorfor skal vi dog juble sådan lige med det samme? Jeg kan godt se, at det ville have været dejligt, men hvis man ikke har lov til at forholde sig bare en lille smule kritisk og sagligt og stille de relevante spørgsmål, bliver det da en kedelig sag. Det kan da godt være, at vi jubler på et eller andet tidspunkt, hvis det kan tilfredsstille hr. Kim Andersen, men altså ikke lige nu.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Aase D. Madsen som ordfører

Aase D. Madsen (DF):

Det bliver lidt af en gentagelse. Vi har jo været igennem det meste i forbindelse med den debat, vi havde før.

Jeg vil gentage, at vi er meget tilfredse i Dansk Folkeparti med, at regeringen har levet op til det mandat, som et enigt Folketing gav økonomi- og erhvervsministeren til på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og afbalanceret måde at sikre staten et større provenu for udnyttelsen af olie- og gasreserverne i Nordsøen under forudsætning af, at der samtidig skulle ske en drøftelse af en forlængelse af de koncessioner, der udløber i 2012.

Nu foreligger der så en aftale mellem A.P. Møller – Mærsk og regeringen, som Folketinget skal tage stilling til i form af dette beslutningsforslag. At regeringen har besluttet sig til at forelægge aftalen for Folketinget på denne måde, er jeg meget glad for. En så samfundsøkonomisk vidtrækkende og kompliceret aftale skal efter Dansk Folkepartis mening ikke afgøres bag de lukkede døre i Det Enerkipolitiske Udvalg.

Kl. 14.15

Dette indebærer, at vi nu får en åben debat, og at der bliver rig mulighed for i løbet af udvalgsarbejdet at stille de mange opklarende spørgsmål, der helt naturligt vil dukke op i forbindelse med en aftale, der i både økonomisk og juridisk henseende er meget kompliceret.

Vi ved, at der ikke er noget, der er så vanskeligt som at spå om olie- og gasreserverne i Nordsøen og dermed indtægterne fra Nordsøen, idet disse kan variere fra en mild økonomisk indtægtsbrise til en storm af lave priser på olie og et kursfald for den amerikanske dollar.

Dansk Folkeparti er tilfreds med, at vi i aftalen har et indbygget incitament for A.P. Møller – Mærsk til at levere det største overskud, og at dette automatisk smitter af på statens indtægter i forbindelse med en overskudsdelingsmodel, den model, der ligger i aftalen.

Jeg vil beklage, at jeg i den debat, vi havde før, kom lidt i klemme med nogle forskellige tal med hensyn til overskudsmodellen. Jeg fik vist sagt 80 og 40 pct. og det er selvfølgelig forkert; det skulle være 80 og 20 pct.

Men det helt afgørende er, at aftalen har skabt ro og sikkerhed for, hvad der skal ske efter 2012, når den nuværende bevilling udløber. Der er nu mulighed for også efter 2012 at efterforske og planlægge at udbygge felterne med det teknisk avancerede udstyr, som er helt nødvendigt for en optimal ressourceudnyttelse af de svindende

reserver i Nordsøen. Dette vil være af stor samfundsøkonomisk værdi fremover.

Som sagt forestår der nu et intenst udvalgsarbejde, og i forbindelse hermed skal vi naturligvis se på udformningen af kompensationsbestemmelserne. Udmøntningen vil være forbundet med det højere juridiske skoleridt, og vi skal naturligvis i den forbindelse sikre os, at Folketingets beskatningsret ikke anfægtes, og at udformningen af kompensationsbestemmelserne i det hele taget foregår på en sådan måde, at både staten og A.P. Møller fremover kan være sikre på, at den ikke kan anfægtes. Vi skal som politiske beslutningstagere være sikre på, at vi er godt klædt på til at tage ansvaret for denne aftale, som rækker mange år ud i fremtiden.

Så vil jeg lige sige lidt om DONG. Dansk Folkeparti står fuldt ud fast på sit krav om, at DONG eller dele af DONG skal sælges i den nuværende regerings tid. Derfor er jeg meget tilfreds med, at finansminister Thor Pedersen nu har taget de indledende skridt til, at det uacceptable forhold, at Folketinget er holdt i total uvidenhed på dette område, er slut. Dansk Folkeparti mener, at det er helt i tråd med den udmelding, som finansministeren er kommet med, og at spørgsmålet om DONG's fremtid og den statslige ejerandel på 20 pct. efter 2004 skal afklares.

Dansk Folkeparti ønsker ikke et hovsalsalg af DONG, men vi mener, at der nu er gang i en seriøs oplysningsfase, som vi i Dansk Folkeparti mener senest skal være afsluttet i april måned 2004, hvor vi gerne vil se resultaterne af det arbejde, som hr. Thor Pedersen har sat i gang.

Men Dansk Folkeparti vil alligevel prøve at få afklaret nogle spørgsmål i forbindelse med dette beslutningsforslag, nemlig hvad vi skal gøre med de 20 pct.'s ejerandel, som indgår i lovforslaget, som staten skal have efter 2012.

Jeg kan med det samme meddele, at SF's beslutningsforslag kan Dansk Folkeparti ikke tilslutte sig. Det skal naturligvis ses på baggrund af, at et enigt Folketing og hermed også SF den 20. februar 2003 gav tilslutning til Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, der netop forudsatte, at eneretsbevillingen efter 2012 indgik i drøftelserne med henblik på en mulig forlængelse af koncessionen. Nu vil SF altså løfte en forlængelse ud af det forhandlingsmandat, vi gav ministeren. Denne forlængelse er et vigtigt led i regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk, som vi tager stilling

til i forbindelse med regeringens beslutningsfor-slag.

I øvrigt er Dansk Folkeparti ikke et sekund i tvivl om, at det under ingen omstændigheder ville være en fordel for de danske interesser i olie- og gasproduktionen i Nordsøen, hvis disse forhandlinger var blevet gennemført på baggrund af SF's beslutningsforslag, altså uden sikkerhed for, hvor eneretsbevillingen havnede efter 2012.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er efterhånden mere og mere tydeligt, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti er ved at opbygge en myte – sandsynligvis inspireret ovre fra Esplanaden – der går ud på, at hvis man ikke havde foræret A.P. Møller eneretsbevillingen fra 2012 og fremefter, var det gået meget, meget skidt for samfundet, for der er jo ikke andre, der overhovedet vil kunne løse opgaven med at videreføre olieproduktionen, og i hvert fald ville det blive meget ringere.

Når jeg bruger udtrykket myte, er det selvfølgelig, fordi det er en helt forvrøvet teori. Hvor har man den fra? Er det en teori, der er sat i om-løb af A.P. Møller? Jeg vil godt spørge fru Aase D. Madsen: Når vi nu i staten har den ekspertise og vi har DONG, som sagtens ville kunne overtage fra 2012 uden afbrydelser af nogen art, og som også ville have den nødvendige kapital til rådighed, hvorfor skal vi så høre på den myte?

Man har taget en beslutning om, at det skal være A.P. Møller. Det kan man jo stå ved, men lad os da blive fri for at høre, at der ikke er andre, der kan løse opgaven.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Nu skal fru Aase D. Madsen selvfølgelig ikke svare på hr. Kim Andersens vegne, men jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Aase D. Madsen, om hun ikke kan bekræfte, at det punkt, vi behandler her i dag, overhovedet ikke ville have været her, hvis der ikke i udvalget havde været et pres fra oppositionen. Det var et konkret spørgsmål.

Det næste spørgsmål er: Er Dansk Folkeparti enig i, at rørledningsafgiften er en naturlig del af aftalegrundlaget og dermed den økonomi, der bliver skabt omkring den?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige, at det var en meget vidtgående fortolkning, fru Aase D. Madsen kom med af det forslag til vedtagelse fra et halvt år siden. I den står der faktisk, at Folketinget opfordrer regeringen til at fremlægge en redegørelse for de *muligheder*, der er for at få et større provenu. Der står også, at det forudsættes, at man samtidig kan drøfte det med bevillingshaveren med henblik på en *mulig* forlængelse. Det var faktisk muligheder og en mulig forlængelse, vi så på, men det, vi har fået præsenteret, er en fiks og færdig aftale. Det er sandelig noget helt andet.

Så vil jeg gerne spørge fru Aase D. Madsen, hvordan fru Aase D. Madsen kan være så viden-de om og så sikker på, at det ville have været dårligere for staten at lade koncessionen for 2012 gå i udbud, samtidig med at man ændrede skat-telovgivningen i perioden frem til 2012.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil begynde med fru Anne Grete Holms-gaards spørgsmål om, hvordan Dansk Folkepar-ti kan have viden om, hvad der ville ske, hvis det kom i udbud. Jeg har ikke nogen viden, men jeg har en formodning om – det er jo små felter, det drejer sig om – at det er om at suge det sidste op, og en formodning om, hvad der ville ske fra 2004 til 2012, hvis dette teknisk avancerede ud-styr, som kan suge det sidste op, ikke kom ned. Hvis A.P. Møller ikke havde været sikker på, at de kunne investere i god ro og orden fra 2004 til 2012, hvad havde vi så derude i 2012? Min for-nuft siger mig, at det ville være usikkert, hvad vi så havde, for hvem ville så hente de sidste rester op?

Hr. Keld Albrechtsen vil jo nationalisere det hele. Her vil jeg så lade hr. Keld Albrechtsen og hans parti sejle i deres egen Nordsø. Dansk Fol-keparti går ikke ind for at nationalisere under nogen omstændigheder, og det ved hr. Keld Al-brechtsen godt. Derfor er det fuldstændig uden relevans at stille mig de spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen stiller mig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kim Andersen med et rigtigt spørgsmål til fru Aase D. Madsen; det har han forsikret.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Tak fru formand, fordi jeg må få ordet. Jeg har et spørgsmål til fru Aase D. Madsen. Fru Aase D. Madsen er jo formand for Folketingets Energi-politiske Udvalg, og jeg vil så nødig, at Enhedslisten og Socialdemokratiet skal få det til at stå som en myte, at regeringspartierne ikke har ønsket at få denne sag behandlet her i Folketings-salen.

Kl. 14.25

Kan fru Aase D. Madsen ikke heroppefra bekræfte, at der den 3. oktober var samtaler om, hvordan denne her sag skulle behandles, at det fra V og K blev foreslået, at det kom til folke-tingsbehandling, og at det efterfølgende få dage efter var med i regeringens lovkatalog, dette for-slag?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå på fru Aase D. Madsen, at hold-ningen til, om et udbud kunne have givet et bedre resultat, ikke er baseret på egentlige øko-nomiske analyser eller økonomiske vurderinger, men mere er et spørgsmål om snusfornuft.

Nu er det ikke, fordi jeg vil kaste vrang på snusfornuft, men hvis min udlægning er rigtig, er det så ikke et lidt farligt område, når vi har med så mange milliarder at gøre, udelukkende at basere sig på snusfornuft?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen nu indrømmer fru Aase D. Madsen, at når man ikke vil have, at DONG skal overtage bevillingen i 2012 med 100 pct., så er det, fordi det vil man simpelt hen bare ikke.

Men så lad os da blive fri for at høre, at DONG ikke kan, at DONG ikke har ekspertise nok, at DONG ikke har kapital nok osv. osv. For det er vitterligt vās. DONG kan sagtens magte opgaven. Og så vil man bare ikke have det, fordi man hellere vil forære den til A.P. Møller. Det er en politisk beslutning, og den har fru Aase D. Madsen truffet, og det har hun selvfølgelig lov til. Men så er det bare det.

Dertil kommer jo så, at hvis man endelig ser på ekspertise, ved fru Aase D. Madsen så, hvad der foregår i det felt, som Amarada Hess og DONG er i, med den ekspertise, som dér er ud-viklet til at trække olie op fra vandrette flader? Mig bekendt noget af det mest fremragende, der

findes i verden. Men det er altså ikke DUC og A.P. Møller, der kører det.

Så lad os nu få stoppet den myteproduktion, som de borgerlige ordførere er på vej til at skabe.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er da det mest utrolige, hr. Albrechtsen kan komme og sige. At jeg har kastet vrang på DONG's ekspertise. Hvad er det dog for noget at sige? Det har jeg aldrig med ét eneste ord ud-talt mig om. Tværtimod, jeg har også været ude på felterne. Jeg har også set boringer. Og med hensyn til Amarada Hess ser jeg da deres pam-fletter og deres regnskaber og deres udgivelser hele tiden. Jeg har da stor, stor respekt for det selskab. Det har da intet at gøre med, om jeg sy-nes, at det er den danske stat og den danske mi-nister, der skal sidde på det, at vi skal nationali-sere, og at vi skal sidde på DONG fra nu af og i al evighed. Det er jo det, hr. Albrechtsens politik går jo ud på: at nationalisere. Og det er ikke Dansk Folkepartis politik. Tværtimod. Lad os få det ud til nogle mennesker, der kan det dér, og lad os få det størst mulige udbytte af det derude fra. Nå!

Til fru Anne Grete Holmsgaard om, at jeg manglede økonomiske analyse, og jeg ved ikke hvad med hensyn til, om det kunne lade sig gøre at lave en ny udlicitering derude, vil jeg da med hensyn til det lovforslag, vi står med i hån-den fra SF, sige, at er der noget, der mangler analyser, så er det da det. Det er sådan en pæn fristil, og det er da også udmærket og godt, men man skal ikke komme herop og påstå, at jeg mangler analyser, når jeg har de analyser, der er fremlagt her fra regeringens side. At skose mig for, at jeg mangler analyser! O.k, sådan er det jo bare.

Så var der hr. Erik Mortensen. Den svigtede vist lidt, da hr. Erik Mortensen var oppe. Und-skyld.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg sådan set, det går fremad med den her diskussion, for så er vi altså enige om, at det der med at komme og påstå, at det alene vil være A.P. Møller og DUC, der vil være i stand til på forsvarlig vis at videreføre produktionen af olie, er en myte, og at det ingen steder har hjem-me at forsøge at bilde Folketinget og befolkning-en ind, at hvis det f.eks. var DONG, der over-

tog driften hundrede procent fra 2012, så skulle det give et dårligere resultat.

Kl. 14.30

Derfor er jeg også glad for, at fru Aase D. Madsen nu understreger, at DONG selvfølgelig har den nødvendige ekspertise, og at det ikke er et spørgsmål om, at man mistror, at DONG har mulighed for at kunne klare opgaven, man vil bare ikke have det. Af ideologiske grunde vil man bare ikke have det, man vil hellere have et privat monopol, end man vil have en offentlig drift. Det er et politisk synspunkt: Man er tilhænger af monopol. Det kan man så vælge, men lad være med at køre videre med den myte.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er forunderligt. Stemte Enhedslisten ikke for det forslag til vedtagelse, hvori man netop sammenkædede forhandlingerne om et øget provenu for 2004-2012 med forhandlingerne om eneretsbevillingen? Stemte Enhedslisten ikke for det? Det regner jeg da med, og det er det, som ministeren er kommet tilbage med.

Så er det da mærkeligt, at hr. Keld Albrechtsen ikke på det tidspunkt stillede sig op og protesterede mod det forslag til vedtagelse. Jeg hørte det ikke med et ord. Tværtimod klappede hr. Keld Albrechtsen i sine små hænder, fordi Dansk Folkeparti nu var med til, at vi kunne lave et flertal for, at vi fik et øget provenu fra den danske Nordsø. Men det har jeg ikke fået tak for, og det forventer jeg heller ikke.

Til hr. Kim Andersen, om jeg kunne bekræfte en speciel dato og et specielt møde i EPU; Det er jeg ikke meget for, men jeg kan sige, at jeg hele tiden har haft det indtryk, at der har været bred enighed, også i Det Energipolitiske Udvalg, om, at vi skulle have det her forslag ned til en god folketingsdebat og en forhandling som ethvert andet beslutningsforslag.

Det er det, der er sket, og det tror jeg vi alle sammen er tilfredse med. Og der er ingen, der skal komme og tage førsteretten til den afgørelse. Det har vi alle sammen bredt været enige om.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi positive over for den aftale, som regeringen har indgået med A.P. Møller. Vi er af den opfattelse, at der er blevet lavet en god og langsigtet aftale, som tilveje-

bringer de ting og de stabile rammer for fremtidens olieindvinding, der er nødvendige. Det er en aftale, som sørger for, at staten får en højere indtægt fremover, og derudover skaber aftalen også et bedre skattesystem, hvor skattegrundlaget bliver udvidet og kulbrinteskatten nedsættes. I Det Konservative Folkeparti støtter vi altså aftalen helhjertet.

Til gengæld støtter vi ikke SF's forslag om en udbudsordning om Nordsøolien. Først og fremmest synes vi, det er vigtigt at gøre sig klart, at arealerne i Nordsøen ikke er omfattet af EU's udbudsregler, og det vil sige, at der altså er en mulighed for at udstede en tilladelse til A.P. Møller, uden at der har været et udbud. Og ved netop at give den tilladelse, kan man jo se, at det samlede overskud er blevet forøget med adskillige milliarder, samtidig med at A.P. Møller nu også får arbejdsro, og det synes vi også er meget vigtigt.

I Det Konservative Folkeparti mener vi altså ikke, at det udbud, som SF foreslår i den konkrete situation, vil sikre de bedste mulige aftaler om de mulige økonomiske vilkår, og det er så vores grund til at afvise forslaget.

Mit parti støtter derimod regeringen i, at vi ved at indgå en aftale med A.P. Møller opnår den samfundsøkonomisk bedste løsning, og at vi simpelt hen vil få en mere effektiv og mere hensigtsmæssig produktion af olien fra felterne i Nordsøen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har i den tidligere debat i dag gjort rede for, at der især er to ting, som gør, at vi er meget kritiske over for denne her aftale og ikke kan acceptere den. Det ene er selvfølgelig kompensationsklausulen, som vi mener er helt urimelig, og hvor jeg i øvrigt gerne vil have at vide af ministeren, om der er andre lande, der har en tilsvarende klausul indlagt i deres aftaler. Jeg ved det ikke. Det er da muligt, at der er andre, der har lavet det samme nummer, men det undrer mig stadig såre, at man kan finde på at lave noget sådant.

Kl. 14.35

Jeg vil derfor godt vende tilbage til et citat af ministeren fra forsiden af Politiken den 1. oktober i år, hvor ministeren er citeret for følgende:

»Når vi laver en aftale med A.P. Møller og DUC, hvor de skal betale 20 milliarder kroner

mere de næste 10 år, så er det ikke noget, de frivilligt går med til uden at få en garanti for, at man ikke senere går ud og hænger yderligere malkekøer på dem.«

(*Tilråb fra salen: Malkemaskiner!*). Malkemaskiner, ja, undskyld. Sagde jeg malkekøer? Det var forkert citeret. Malkemaskiner.

Jeg synes egentlig, at det citat – i den rigtige fremlægning – er en meget god illustration af, at ministeren er gået til opgaven i en skæv vinkel. Og det skyldes ikke, som fru Aase D. Madsen har været oppe og sige, at forslaget til vedtagelse fra den 20. februar 2003 pålagde ministeren at gå til værks på denne her måde.

Der er ingen tvivl om, at det var en kompromisdagsorden, men den var også tilstrækkelig åben til, at ministeren kunne have valgt ikke at gå til Folketinget med en færdigforhandlet aftale, men at være gået til Folketinget med flere åbne muligheder, herunder det, vi har foreslået, nemlig at benytte sig af muligheden for udbud. Det er dog ikke mere fremmed, end at Danmark faktisk har haft fem udbudsrunder på Nordsøen, så det er jo ikke nogen fuldstændig uprøvet teknik at anvende.

Derudover vil jeg sige, at denne regering i øvrigt går meget, meget kraftigt ind for, at man skal anvende udbud også selv for meget, meget, meget små beløb. Ja, ude i kommunerne har de jo foreløbig brugt ca. en halv milliard på at sikre, at det frie valg for de ældre kom så meget i udbud, at man i hvert tilfælde var sikker på, at der var rigtig mange penge, der gik op i administrationsrøg.

Så er det jo lidt underligt, og man må altså som dansker undre sig over, hvorfor man fuldstændig på forhånd udelukker at bruge udbudsmekanismen på noget, der har med milliarder at gøre. Hvorfor udelukker man det på forhånd?

Vi siger jo ikke, og det har vi heller ikke sagt, at det ville have givet et vanvittigt meget bedre resultat, men vi er inde på et område, hvor man forhandler med en, og hvor man dermed sætter enhver form for priskonkurrence ud af kraft på forhånd. Det kan man så prøve at legitimere med, at der i EU's udbudsregler er en undtagelse, hvis man fortsætter koncessionen – hvis man fortsætter den – men ikke, hvis man laver en ny koncession. Men det er jo alligevel det, jeg kalder en eller anden form for lagkageglasur, frem for at forholde sig til selve metoden med at anvende et udbud og dermed få en belysning af, hvad kan markedet bære.

Det kan da godt være, at en af omkostningerne, man måtte tage med, var en længere eller en lavere udvindingstakt. Det betragter vi ikke som noget stort problem, for vi betragter det som en god reserve, vi har liggende ude i Nordsøen, som man ikke skal rutte med.

Det er klart, at det set med regeringens øjne er med til at få hevet penge ud af det her og nu, sådan at man kan få lukket hullet i statsunderskuddet, som jo i øjeblikket truer med at blive større, fordi beskæftigelsen er inde i en dårlig situation med stigende arbejdsløshed. Men vi begriber simpelt hen ikke, at man fravælger det her. Jeg har faktisk ikke rigtig kunnet komme på nogen andre situationer, hvor man har fravalgt det som en mulighed.

Nu er det jo ikke sådan, at vi klandrer A.P. Møller – Mærsk for at have indgået denne her aftale. Det er klart, at det er ikke mange virksomheder beskåret at få muligheden for at lave en frivillig skatteaftale, hvor man så får garanti mod beskatning inden for sit område i 40 år frem.

Der er ikke mange, der får det tilbud. Jeg tror faktisk ikke, der er andre, der har fået det i det danske samfund. Og så skulle man jo være en sær snegl i forretningsverdenen, hvis man ikke benyttede sig af det og lagde ansigtet i tilstrækkelig grusomme folder, når man trådte frem foran tv-kameraerne, og sagde, at det her har været frygtelig hårdt, og det er frygtelig hårdt for os, at vi skal afgive måske ca. 2 mia. kr. ekstra om året, og at staten, hvis den ellers har noget at gå ind med som partner, skal være partner i DUC fra 2012.

Kl. 14.40

Jeg synes i øvrigt, at der ud over det er nogle ting, som undrer os såre at vi ikke har fået belyst endnu. I foråret, jeg tror det var i maj måned, kom Handelshøjskolen med en delvis gennemgang af rentabiliteten; men det var kun en delvis. I august svarede økonomi- og erhvervsministeren, at den resterende del af den analyse var sat i gang, og at den ville blive brugt som en del af den redegørelse, der skulle præsenteres for Folketinget senere, nemlig inden den 1. oktober. Det fremgår en lille smule af den fodnote, der er på side 2 i redegørelsen, fodnote 2.

Så vidt jeg kan se, er der imidlertid ikke nogen rentabilitetsanalyse, der viser noget om, hvad det er for en overnormal profit, man har haft inde på det her område, siden man rent faktisk begyndte at trække olie og siden gas op af undergrunden. Det er klart, at det ikke er let at

lave en sådan, men så vidt jeg kan se, har ministeren selv givet håndslag på, at den vil blive lavet, og at den fremgår af redegørelsen.

Her er vi jo inde ved noget af det, der er virkelig interessant, for når vi står og siger, at vi mener, at aftalen, som den ligger, giver et for dårligt resultat, så er det jo ikke, fordi vi ikke ved, at A.P. Møller naturligvis skal have et overskud på aftalen. Det, vi finder helt urimeligt, er, at man skal kunne indplacere så stort et overskud, som, så vidt vi kan se, ligger langt ud over, hvad man kan få på anden erhvervsvirksomhed, og at muligheden for at gå i udbud så oven i købet fuldstændig fravælges.

I den redegørelse, der er fremlagt for os, står – jeg tror, det er to linjer, der står om det – at det anslår man ville have været en dårligere økonomisk deal. Jeg tror, det ifølge redegørelsen her ville have kostet 20 mia. kr., hvis man var gået i udbud. Jeg vil godt vide, hvad det tal er baseret på, hvad de 20 mia. kr. er vurderet på. Har regeringen haft en beregning undervejs i forhandlingerne? Kan vi i så fald ikke komme til at se den beregning? Det ville jo være dejligt, hvis ministeren allerede nu her ville løfte lidt af sløret for det.

Noget andet, der undrer mig i redegørelsen, er, at den følsomhedsanalyse, der er lavet, kun opererer med udsving på olieprisen på plus/minus 20 pct. Når man ser på olieprisernes udvikling gennem de senere tiår, så har springene jo været væsentlig højere. Har der ikke været en beregning af det undervejs i forhandlingsforløbet, eller er det kun den følsomhedsberegning, som vi andre har fået at se i redegørelsen, der har ligget til grund?

Noget tredje: Har ministeren og ministeriet trukket på international ekspertise undervejs i forhandlingerne med A.P. Møller, eller er der udelukkende trukket på dansk ekspertise?

De her tre spørgsmål ville jeg være meget glad for at få om ikke andet så et foreløbigt svar på af ministeren her i dag. Så er det klart, at vi selvfølgelig også vil stille dem skriftligt efterfølgende under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Fru Anne Grete Holmsgaard siger i sin ordførertale, at hun gerne havde set, at regeringen var kommet med flere muligheder omkring opfyldelsen af vedtagelsen fra den 20. februar i år. Anerkender fru Anne Grete Holmsgaard ikke, at det er fagministeren, der på regeringens og sta-

tens vegne indgår disse aftaler om bevillingerne i Nordsøen med koncessionshaverne? Tror fru Anne Grete Holmsgaard helt ærligt, at det er muligt for staten seriøst at varetage sine interesser som forhandlingspart, hvis man kommer med to, tre, fem eller syv forskellige forhandlingsscenarier, som Folketinget så kan drøfte for åbent tæppe og plukke i, som man vil? Tror fru Anne Grete Holmsgaard, at staten og regeringen med et sådant mandat vil kunne forhandle på fællesskabets vegne i en seriøs og konstruktiv ånd?

Kl. 14.45

Til sidst: Vil fru Anne Grete Holmsgaard ikke nok anerkende, at det, som ministeren her har lagt frem, til fulde er inden for det mandat, regeringen fik med vedtagelse nr. V 54 af 20. februar, som netop gik på, at der kunne ske drøftelser med bevillingshaverne om koncessioner, der udløber i 2012, med henblik på en mulig forlængelse?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har faktisk ikke sat spørgsmålstegn ved, om det var inden for det forhandlingsmandat. Jeg har sagt, at man kunne have brugt forhandlingsmandatet noget mere smidigt.

Hvordan bliver en minister stærk i en forhandling? Det gør en minister, når modparten ved, at her er der et flertal bag ministeren, som virkelig vil have noget og ikke bare er til sinds at bøje sig og juble og komme med høje klap, bare man får lidt. Det er faktisk det, der gør en minister stærk, ikke at man går ud og siger, at det klarer den minister godt nok, og det går nok fint nok. Det er det andet, der gør en minister stærk. Hr. Kim Andersen ved da godt fra politisk arbejde, at det sådan set er en form for grundregel i almindeligt politisk arbejde, lige meget om det er Folketinget, eller det er en kommunalbestyrelse. Så det mener jeg sådan set er ret enkelt.

Til den anden del af hr. Kim Andersens spørgsmål: Jeg har jo ikke foreslået, at ministeren skulle have stillet sig op på den her talerstol og så sagt: Her er forslag nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, tror jeg hr. Kim Andersen var oppe på. Det, jeg faktisk har sagt, er, at ministeren godt kunne have forelagt forskellige muligheder til en lukket drøftelse. Det er en fuldt ud anvendt politisk fremgangsmåde, at man går tilbage og siger: Jeg vurderer, at der er de her muligheder. Nu viser jeg jer under fortrolighed de økonomiske bereg-

ninger og de analyser, vi baserer det her på, og så må ministeren selvfølgelig sondere terrænet.

Jeg vil da sige, at hr. Kim Andersen og jeg har da siddet til mindst 25 forhandlingsmøder i løbet af de seneste 2 år, så det er jo ikke ligefrem noget, der er ukendt hverken for hr. Kim Andersen, ministeren eller mig selv.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil ikke gentage hele min ordførertale fra forespørgselsdebatten i formiddags, men tværtimod henholde mig til den og bare ganske kort sige, at Det Radikale Venstre altså finder, at grundstrukturen i den aftale, der er fremlagt i det her beslutningsforslag, ser fornuftig ud set fra vores synsvinkel. Den sikrer en langsigtet udnyttelse af ressourcerne i Nordsøen med udnyttelse af den bedst mulige teknologi. Den sikrer uanset priserne på olien, uanset hvor store forekomsterne er, uanset hvor meget teknologiudvikling vi får, næsten to tredjedele af overskuddet til staten på den ene eller anden måde. Det finder vi stærkt tilfredsstillende.

Nu ser vi så frem til, at den sidste del af aftalen bliver forhandlet på plads, og vi forventer selvfølgelig, at vores tilslutning sker under forudsætning af, at ministeren kan garantere os, at det ikke på nogen måde er i karambolage med hverken grundlov, EU eller på anden måde strider imod lovgivningen.

Til beslutningsforslag nr. B 11 må vi sige, at vi ikke deler SF's idé om, at staten kunne få en masse ud af at sende koncessionen i udbud 2012, og det gør vi ikke af nøjagtig samme grunde, som vi synes, at den nuværende aftale ser god ud. Vi tror, der er behov for en langsigtet tænkning her. Vi er bange for, at hvis vi udbyder 2012, så vil vi se sådan en panikoppumpning. Frem til 2012 og efterfølgende skulle vi så aftale en overdragelsespris for alle de platforme og rigge, der står ude i Nordsøen. Det ville blive dyrt, og vi skulle så have det ud i koncession, og vi ville med stor sikkerhed også skulle påtage os et medansvar som stat for hele oprydningsarbejdet bagefter. Vi tror simpelt hen ikke på, at vi ville få mere ud af det, end vi gør af den aftale, der er lagt frem i det første beslutningsforslag. Så vi er altså ikke særlig positivt stemt over for SF's forslag.

Afslutningsvis kunne jeg godt tænke mig at bringe det element ind, som den socialdemokra-

tiske ordfører nævnte i starten af sin tale, og som vi ikke har været særlig meget inde på i dag, men som sådan set er det eneste egentlige spørgsmål, jeg har til ministeren, for fra radikal side finder vi det lige så vigtigt, som det er nu, at få en stabil aftale om udnyttelsen af de ressourcer, der er tilbage i Nordsøen. Vi finder, at det også er af helt afgørende betydning, at vi snart begynder at tage en diskussion om, hvad vi egentlig gør, når olien og gassen i Nordsøen toppe og produktionen begynder at falde, ikke dramatisk, ikke fra år til år, men dog med usvigelig sikkerhed.

Kl. 14.50

Det vil give nogle helt nye udfordringer, både for statskassen og for Danmarks forsyningsikkerhed på energiområdet, og det er egentlig forbløffende, så lidt denne vinkel fylder i den standende debat fra både venstre og højre side af Folketingssalen, og det på trods af at der dog kun er en eneste ting, der er helt sikker i Nordsøen, nemlig at på et tidspunkt er der ikke mere olie og mere gas, og jo før vi begynder at indrette os på den situation, jo bedre vil vi kunne håndtere den til den tid.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Hvilke overvejelser gør regeringen sig? Vil man ned sætte et udvalg, der skal forsøge at planlægge nogle scenarier, alt efter hvor hurtigt produktionen vil falde, både i forhold til de økonomiske spørgsmål og ikke mindst i forhold til vores forsyningsikkerhed i landet? Er det overhovedet noget, som regeringen vil tage initiativ til at komme i møde på den ene eller den anden måde?

Keld Albrechtsen (EL):

Til den sidste kommentar, som hr. Martin Lidegaard kom med, ifølge hvilken han jo mente, at der hverken fra højre eller venstre side af salen havde været interesse for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at fra højre side har jeg ikke nogen sinde hørt, at der var interesse for spørgsmålet, men fra Enhedslistens side blev der faktisk i et brev til økonomi- og erhvervsministeren – jeg kan ikke huske den præcise dato, men det var omkring 1. september – stillet forslag om, at staten skulle have indflydelse på udvindingstakten, således at vi ville være i stand til at styre, hvornår vi skal bruge olien og gassen, netop ud fra den synsvinkel, at det gælder om at bevare den, til den tid kommer, hvor der bliver større og større mangel på olie, og således at det kunne indgå i

en langsigtet planlægning i samfundet med hensyn til omstilling.

Jeg er helt enig med hr. Martin Lidegaard i, at det selvfølgelig er trist, at den langsigtede og helt afgørende problemstilling i så ringe grad indgår i debatten. Ministeren var ikke interesseret i mit forslag, som jeg sendte over til ham. Det var han ikke, og der var heller ikke andre dele af mit brev, han var interesseret i at tage hensyn til, og det synes jeg er beklageligt, for den hidtidige ordning har jo lagt op til en rovdrift på ressourcerne. Det er jeg bange for at ministerens aftale også vil gøre, og jeg er langt mere skeptisk med hensyn til det spørgsmål end hr. Martin Lidegaard, men jeg synes, det vil være godt, hvis vi får en grundig belysning, også gerne med udvalg osv., af problemstillingen.

Jeg vil da også i udvalget gerne bede om, at vi får nogle drøftelser af udvindingstakten, af, hvornår olien er brugt, og om vi kan gøre noget for at holde på olien, for der er jo ingen tvivl om, at den olie, der er, er langt mere værd om 20 år, end den er i dag, af den simple grund, at om 20 år er der desværre meget, der tyder på, at de globale oliereserver er ved at svinde ind. Derfor er det jo kortsigtet og i enhver henseende beklageligt, at det danske samfund tillader, at de olie- og gasreserver, vi har, opbruges så hurtigt som muligt, for at vi kan være sikre på, at vi ikke har dem den dag, hvor det virkelig for alvor er afgørende, om man har noget olie tilbage. Men den nuværende regerings tidshorizont rækker næppe meget ud over valgperioden, og det her er jo noget, der foregår 20 år fremme i tiden.

For regeringen har det formentlig været langt mere afgørende at se på, hvordan man ved hjælp af et salg af DONG kan lukke det stadig voksende hul i statskassen, som er resultatet af regeringens ulyksalige skattestop, først og fremmest fastfrysningen af ejendomsværdibeskatningen, som jo hver eneste dag koster staten et voksende beløb, og hele denne her sag skal jo ses i sammenhæng med det kommende mord på DONG.

Kl. 14.55

Enhedslisten er jo blevet beskyldt for, at vi gerne vil nationalisere Nordsøolien. Det kan jeg helt bekræfte. Det vil vi af hensyn til det langsigtede perspektiv, som hr. Martin Lidegaard var inde på, og derfor er det mig også ubegribeligt, at Det Radikale Venstre, når de netop er optaget af, at samfundet skal kunne kontrollere ressourcerne, samtidig er optaget af at sikre, at et privat monopol får lov til at skalte og valte med det,

som de finder det for godt. Det er der ingen sammenhæng i, må jeg sige til hr. Martin Lidegaard.

Jeg er glad for, at De Radikale har den interesse for miljø og ressourcer, men så er det dybt ubegribeligt, at de vil have et privat monopol til at overtage kontrollen med det hele. Men det er nok, fordi Det Radikale Venstre gerne vil løse den ligning, der går ud på både at være liberalist og grøn. Det er altså en vanskelig ligning, som har meget svært ved at gå op. Jeg har i hvert fald aldrig set en løsning på den. Man kan være rød og grøn, men liberalist og grøn har jeg ikke hørt om kan lade sig gøre.

Det er jo sådan, at der er nogle kerneområder i samfundet, og hvis det skal være sådan, at samfundets interesser skal varetages både økonomisk og miljømæssigt, er det bedst, at det foregår som offentlig drift. Det er sådanne ting som olieproduktion, togdrift og færgedrift. Vi har set konsekvenserne af det, regeringen allerede har opnået ved f.eks. udlicitering af togdrift. Det har mildt sagt ikke været nogen succes. Det næste mord på et offentligt drevet trafikalselskab bliver så BornholmsTrafikken, som ellers har fungeret godt indtil nu og til bornholmernes tilfredshed. Nu skal det område også kastes for løverne.

Så har fru Aase D. Madsen fået udvirket hos finansministeren, at det næste offer for denne hærgen skal være vores ekspertselskab på Nordsøområdet, nemlig DONG, som er det selskab, der skulle muliggøre, hvis man nu endelig gik ind i en diskussion om fornuften i regeringens model, at staten i 2012 med en ejerandel dog kunne være i stand til at have en ekspertise, som kan matche A.P. Møllers.

Og så skal det sælges; så skal man hurtigst muligt se at komme af med det. Hvem skal man sælge det til? Ja, jeg behøver næppe at spørge tre gange. Adressen ligger et par kilometer fra dette hus, hvor denne debat foregår, og det er et sted, ministeren er velkendt med, for han har ført mange forhandlinger med dem derhenne.

Det er jo dem, DONG skal sælges til, for hvem i alverden er det ellers, man har tænkt sig at sælge DONG til, og hvem er det, der har en fuldstændig indlysende interesse i at købe DONG? Det er det selskab, der i forvejen er tæt på at have et fuldstændigt monopol i Nordsøen. Hvad bliver konsekvensen af den samlede øvelse? Den bliver, at man forærer DONG til A.P. Møller plus eneretsbevilling fra 2012.

Hvis nogen tør modsige, at det er det, der vil være resultatet af det, fru Aase D. Madsen og finansministeren iscenesætter, så er de efter min opfattelse dristige. Det kan selvfølgelig være, at Elsam også vil byde på det, de gør sig jo godt omkring sig, må man sige, men jeg tror nu, at A.P. Møller, hvis man kaster det ud på markedet, er en mere sandsynlig køber af DONG. Så har vi altså bare et totalt monopol, plus at staten har solgt sin egen ekspertise.

Det kan godt være, at ministeren simpelt hen har været for naiv i hele forløbet, og at han simpelt hen er blevet luret henne på Esplanaden og slet ikke har set det mønster, som han er blevet viklet ind i. Men det er da sådan, det vil gå, hvis ministeren fortsætter ned ad den glidebane.

Så et par bemærkninger om pengene: Jeg er godt tilfreds med, at ministeren under denne debat i modsætning til i spørgetiden forleden har givet tilsagn om, at vi skal have spørgsmålene grundigt belyst, og at vi også skal have tid. Men jeg vil altså endnu en gang så mindeligt bede om, at vi får de beregninger og får de forskellige alternativer, også af hensyn til den debat, vi havde med hr. Martin Lidegaard, som jo påstår, at det ikke vil være en god idé at lade DONG overtage fra 2012, og som mener at kunne føre argumenter for det på det økonomiske plan.

Kl. 15.00

SF har foreslået et udbudsalternativ, som vi nu godt nok mener vil være en dårligere løsning end at overdrage opgaven til DONG, men dog bedre end det, ministeren har foreslået. Lad os få regnet disse alternativer igennem i udvalget, før vi lægger os fast på en beslutning, og lad os være enige om, at vi ikke alt for krystalklart udtaler os om, hvad der er bedst, før vi rent faktisk har set beregningerne.

Hr. Kim Andersen og alle mulige er i stand til at skamrose aftalerne allerede før, der er regnet på dem. Det er vi andre altså ikke. Vi andre er ikke i stand til at udtale os om, hvordan tingene hænger sammen, før beregningerne rent faktisk er blevet foretaget. Det beder jeg så om at de bliver. Så kan vi se, hvem der har ret, og hvem der har uret. Vi kan i hvert fald få et fingerpeg om det.

Jeg vil altså meget appellere til, at alle partier i udvalget vil være med til, at vi får en sådan diskussion, hvor man ikke på forhånd lukker af for alternative og bedre løsninger end dem, ministeren umiddelbart har fremlagt.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Keld Albrechtsen startede en – kan man vist godt tillade sig at sige – vidtløftig debat om mit partis ideologiske grundlag.

Hr. Keld Albrechtsen har jo ret i, at i Det Radikale Venstre har vi ikke det udgangspunkt, at hvis noget er statsejet eller statskontrolleret, er det pr. definition bedre, end hvis det ikke er, så er det pr. definition mere rationelt, pr. definition mere langsigtet og fornuftigt. Det vil være lidt for plat at nævne Combust, Østeuropa og andre steder, hvor staten fik hundred procent magt over samfundet, men så kunne hr. Keld Albrechtsen jo nævne Arriva og Farum, og hvad ved jeg.

Pointen her er, at lige så vel som det i radikal ideologi ikke er sådan, at staten altid er bedre end markedet, er det heller ikke, som nogle liberale vil hævde, sådan, at markedet altid er bedre end staten. Det er nemlig på god socialdemokratisk vis sådan, at både marked og stat har ulemper og fordele.

I dette tilfælde, som vi diskuterer i dag, hvor hr. Keld Albrechtsen påstår, at man ikke kan være grøn og liberal, vil jeg bare sige, at jeg vil nødig have set hele den danske vindmøllesektor udviklet som en stor statskoncern. Kan hr. Keld Albrechtsen forestille sig det?

Så vil jeg gerne spørge: Kan hr. Keld Albrechtsen forestille sig, at der faktisk er situationer, hvor der ved en aftale ikke nødvendigvis er en vinder og en taber, men hvor der er to vindere? Jeg tror, det er sådan en situation, vi har her.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er dejligt, at hr. Keld Albrechtsen snakker så varmt for DONG.

Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen, om det ikke er en god idé, at DONG slipper nogle af de milliarder af kroner, der ligger der, bl.a. de milliarder, som man ville købe NESA-aktierne for – man ville faktisk købe dem kontant. Hvis penge er det? Er det ikke skatteydernes?

Vil hr. Keld Albrechtsen ikke arbejde for, at vi trækker dem ind i statskassen og siger: I har alt for mange penge, I skal ikke gå ud og opkøbe i den danske sektor? Er det virkelig hr. Keld Albrechtsens mening, at vi overhovedet ikke skal se på DONG, der køber ind alle vegne og vil gøre sig til monopolist? Det er jo også en del af DONG.

Så spør hr. Keld Albrechtsen om fremtiden og siger, at sådan og sådan vil det være, ekspertisen skal ikke være i Nordsøen mere, og DONG er sådan og sådan. Jamen hvem siger, at de modeller, som finansministeren kommer tilbage med, som er økonomisk relevante for det danske samfund som sådan, ikke er sådan, at man siger, at en model kan være, at staten beholder noget af det?

Det er der ingen der siger, og det var det, jeg startede hele debatten med i dag. Der er jo ingen, der siger, at den model ikke er holdbar. Vi skal se på en lang række modeller, og det er det, eksperterne skal finde ud af sammen med finansministeren og sammen med Folketinget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu tror jeg, at fru Aase D. Madsen begynder at forstå, hvad det er, jeg mener, når jeg taler om den styrke, der ligger i DONG. Jeg er faktisk glad for, at DONG har en styrke, der satte selskabet i stand til at byde på NESA. Jeg syntes så, at det var noget fjollet noget af DONG at begynde at blande sig i NESA, og det lykkedes så heller ikke, men det er en anden sag.

Kl. 15.05

Det er fuldstændig rigtigt, at DONG har den finansielle styrke, som skal til for at gå ind og løse opgaverne. Men så skal vi ikke begynde at plyndre DONG, således at DONG ikke er i stand til at løfte opgaverne. Så skal vi glæde os over, at DONG har den kapacitet og kan blive statens repræsentant i Nordsøen og kan blive det med et kapitalgrundlag og en kapitalstyrke, der er nødvendig, og har den ekspertise, der er nødvendig. Vi skal være dybt taknemlige over, at vi har et sådant statsligt selskab, og at vi kan sætte det ind til gavn for alle borgere i dette samfund.

Jeg vil så svare hr. Martin Lidegaard, at man bestemt kan være både grøn og liberal. Det mener jeg i øvrigt selv jeg er. Det, jeg sagde, var, at man næppe kan være grøn og liberalist, og det er noget helt andet. Det er noget med, at det hele skal ud i privat drift, også det, der ikke er egnet til det.

Jeg har ikke foreslået, at staten skal til at producere tandpasta. Jeg har bare nævnt, at der er nogle områder, hvor al praktisk erfaring viser, at staten og kommunerne gør det bedre. Her nævnte jeg så nogle eksempler, og jeg forstod, at hr. Martin Lidegaard langt hen ad vejen er enig. Det er så blot for at afklare nogle af begreberne. Jeg er meget glad for, at hr. Martin Lidegaard

brugte udtrykket liberal her i sit spørgsmål, for hvis deri skal ligge, at han måske ikke opfatter sig som liberalist, men som liberal, så synes jeg jo, at det er fremragende.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det, staten gør i øjeblikket, er jo ikke at plyndre DONG, tværtimod er det DONG, der plyndrer staten, vil jeg have lov til at sige. De har så mange milliarder, som vi kunne bruge i staten, så ind i statskassen med dem.

Så vil jeg gerne spørge, om den veneration, som hr. Albrechtsen stadig væk har for DONG, betyder, at han vil gå ind for en fusionsmodel med et stort kommercielt firma, så det bliver det her store energiselskab, hvor aktierne skal sendes på markedet, og hvor vi skal have børsnoterede selskaber osv.

DONG er ikke statisk. DONG kan ikke blive ved at leve i den nationalistiske filosofi, som hr. Albrechtsen har. Det er en illusion at tro. Det har overlevet sig selv. Tiden er blevet en anden, må jeg fortælle hr. Keld Albrechtsen, se det i øjnene. Derfor er det ikke staten, der skal sidde på dette store kommercielle selskab. Det er ikke i statens interesse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg ved ikke, hvad fru Aase D. Madsen mente med det nationale, for jeg tror, at fru Aase D. Madsen er enig med mig i, at hvis DONG bliver sat til salg, vil den mest sandsynlige køber være A.P. Møller. Så bland udlandet uden om det her, for det vil der næppe være tale om.

Det, jeg hele tiden kredser om, er, at man ikke har kunnet sandsynliggøre, at en DONG-model vil være en dårlig løsning. Man kan bare ikke lide den. Det, jeg bare beder om, er, at vi får regnet igennem, hvad DONG-modellen vil betyde for staten og for skatteyderne. Lad os så sammenligne den med den model, som ministeren har fremlagt.

Det kan jo være, når man har set de beregninger – selv om det ville være bedre for skatteyderne, det tror jeg fuldt og fast at det ville, og det tror jeg at beregningerne vil vise – at Hr. Lidegaard får en anden opfattelse. Det kan vi så få afklaret ved at få det regnet igennem.

Hvis det viser sig, at jeg har ret, og at DONG-modellen er bedre end A.P. Møller-modellen, må man jo træffe sin beslutning. Så kan det godt være, at fru Aase D. Madsen alligevel siger, selv om

beregningerne måske viser, at jeg har ret, at de bare ikke vil have DONG-modellen, men A.P. Møller-modellen, og så træffer man den beslutning. Men så har man i det mindste haft muligheden for at tage stilling til det på et klart grundlag, og så er det en rent ideologisk beslutning, som så bliver truffet af Dansk Folkeparti og regeringspartierne.

Jeg vil bare gerne have, at udvalget får mulighed for at tage stilling på et oplyst grundlag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Aase D. Madsen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

For tredje og sidste gang: Er det virkelig stadig har hr. Keld Albrechtsens ønske, at vi skal have en stor kommerciel virksomhed med en magtfuld finansminister i spidsen, som det danske Folketing ikke har tøddel indflydelse på? Det kan godt være, det er Enhedslistens politik, men det er ikke Dansk Folkepartis politik. Man skal ikke være lovgiver og så samtidig sidde som den øverste i en stærkt kommerciel virksomhed, det går aldrig godt.

Kl. 15.10

Og hvis hr. Keld Albrechtsen vil se alle de mange spørgsmål, jeg har stillet til finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren netop om denne interessekonflikt som lovgiver og som ejer af et stort kommercielt selskab, så tror jeg nok, at hr. Keld Albrechtsen finder en anden måde at anskue tingene på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at den betragtning, der går ud på, at hvis vi beholder DONG, og hvis vi giver DONG en opgave i Nordsøen, så har Folketinget ingen indflydelse på det, forstår jeg simpelt hen ikke. For det er jo Folketinget, der som den danske befolknings repræsentanter ejer DONG, og man kan vel ikke få større indflydelse på et selskab end ved at eje det. Sådan er grundloven jo indrettet, at den, der ejer det, bestemmer. Og det vil sige, at i det omfang, staten fortsat bestemmer, kontrollerer DONG, ejer DONG eller i hvert fald et flertal af aktierne i DONG, ja, så bestemmer staten da.

Altså jeg ved ikke, hvad fru Aase D. Madsen mener. Mener fru Aase D. Madsen, at vi har større indflydelse på A.P. Møller end på DONG? Nej, det kan hun vel ikke mene.

Så er hun inde på ledelsesforholdene, og der kan meget vel være nogle relevante spørgsmål i det, for vi skal have de rigtige ledelsesformer. Men det er altså bare en kendsgerning, at selskaber som f.eks. DSB og DONG, som er ejet af staten, er overordentligt veldrevne selskaber. Der kan godt være ting, der kan gøres bedre, der er også nogle gange, de gør noget forkert, men så kan vi tage det op og kritisere det.

Og jeg synes ikke, DONG skal købe vandværker i Herning. Det er ikke DONG's opgave, det kan vi nok godt blive enige om, men det godkendte fru Aase D. Madsen jo. Ja, det godkendte fru Aase D. Madsen, så vidt jeg ved, men det kan være, jeg har taget fejl på det punkt.

Men jeg mener bare, at det da er fuldstændig indlysende, at vi ikke kan få større samfundsmæssig og folketingsmæssig indflydelse på tingene end ved at lade DONG overtage produktionen. Hvordan skulle man kunne få større indflydelse end ved, at samfundet selv ejer det selskab, der kører butikken?

Jeg forstår simpelt hen ikke fru Aase D. Madsens tankegang.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan principielt tilslutte sig den aftale, regeringen har indgået med A.P. Møller om efterforskning af olie og naturgas i Danmarks undergrund. Som jeg har sagt tidligere i dag, mener vi, at aftalen sikrer, at der ikke drives rovdrift på olieelterne, indtil den nuværende aftale udløber i 2012.

Dernæst sikrer aftalen den danske stat en større del af overskuddet fra olieudvinding i forhold til i dag. Kristeligt Folkeparti har selv ønsket, at den danske stat skulle have mere ud af olie- og gasressourcerne i Nordsøen, så vi er selvfølgelig tilfredse med, at det nu lykkedes.

For det tredje sikrer aftalen DUC stabile rammer, der giver selskabet basis for yderligere efterforskning efter olie i den danske undergrund. Og det betyder naturligvis også gode muligheder for fortsat beskæftigelse i den danske oliebranche.

For det fjerde er vi optaget af, at der bliver ryddet ordentligt op, når feltet lukkes ned. Her sikrer aftalen bedre mulighed for, at fradraget ved ophørt produktion kan udnyttes bedre end i dag.

Vi mener også, at en langsigtet aftale netop giver de fornødne incitamentter til at igangsætte ny efterforskning og investeringer i produktion af olie og naturgas. Men det er klart, at vi må

sikre os, at aftalekomplekset ikke er i modstrid med grundloven, og det vil vi naturligvis se nærmere på under udvalgsbehandlingen.

På baggrund af disse ord kan vi ikke tilslutte os SF's beslutningsforslag om udbud af retten til at efterforske og indvinde olie og gas i Nordsøen efter 2012.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først tak til de partier, der har støttet regeringens beslutningsforslag. Der har været sagt meget under denne debat i dag. Jeg synes også, at vi har været langt omkring. Hvis vi bare tager nogle stikord: DONG, togdrift, Bornholms Trafikken, frit udbud til ældre og så selvfølgelig også Nordsøen.

Fru Anne Grethe Holmsgaard stiller nogle principielle spørgsmål. Ifølge redegørelsen vil den samlede olieproduktion, selvfølgelig ud fra forskellige produktionsscenerier, inden for A.P. Møller – Mærskts eneretsbevilling ifølge vores middelscenarie forventes at være på 357 mio. kubikmeter i perioden fra 2004-2042. Heraf vil omkring halvdelen blive produceret i perioden fra 2004 til 2012, begge år inklusive.

Kl. 15.15

Og så nærmer vi os lidt det, som både hr. Erik Mortensen og fru Bodil Kornbek har talt om her i dag: at vi er nødt til at have både en harmonisk og også en avanceret udtømning frem mod 2012. Jeg tror, det var de ord, som hr. Erik Mortensen brugte her fra talerstolen, og jeg tror også, at der var en eller anden sidebemærkning om, at alt andet ville være tåbeligt.

Så i den henseende må vi sige, at regeringen er enig med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, De Radikale og Kristeligt Folkeparti om, at det er rimeligt, at vi får en god og en stille, rolig udtømning, så vi får mest muligt op.

Der er jo ingen tvivl om, at hvis man går ind og forcerer, så vil vi måske komme ind på det ord, som hr. Keld Albrechtsen brugte, nemlig rovdrift. For der er ingen tvivl om, at den langsigtede investering og en stille udvikling frem mod 2012 vil gøre, at vi får mest mulig olie op til gavn for både Danmark og A.P. Møller.

Fru Anne Grete Holmsgaard spurgte også om international ekspertise. Vi har set på internationale forhold. Vi har ikke anvendt internationale eksperter. Vi har anvendt danske eksperter.

Med hensyn til rentabilitetsanalysen kan jeg sige, at der faktisk er fremsendt et notat om det her område til Det Energipolitiske Udvalg, og

hvis det ikke er godt nok, så må der jo stilles flere spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Vi har valgt at lægge forslag ned i salen. Vi har valgt at lade Folketinget stille alle de spørgsmål, man mener skal belyses. De vil blive besvaret.

Jeg har også tilkendegivet, at når kompensationsklausulen og lignende er på plads, vil den også blive lagt ned. Man kan stille alle de spørgsmål, der skal stilles, og jeg har også tilkendegivet over for hr. Keld Albrechtsen i dag, at der også nok skal blive tid til at se på dem, inden der bliver anden behandling af forslaget.

Så jeg håber, at vi i forbindelse med et godt udvalgsarbejde kan få besvaret alle de spørgsmål, der kan være grund til at stille. Så vil jeg også sige til hr. Martin Lidegaard, der stillede spørgsmål om, hvad regeringen har tænkt sig, når nu olieressourcerne hen ad vejen i Nordsøen løber ud, at regeringen ikke endeligt har taget stilling til, hvad der skal ske i den ende.

Vi taler her om en bevilling, der løber frem til 2042, hvoraf halvdelen af kubikmeterne hentes op inden 2012, og så kunne man lade fem og syv være lige. Men jeg vil blot sige, som jeg også nævnte under forespørgselsdebatten i dag, at såfremt man havde haft den aftale, der ligger på bordet i dag, til at køre de seneste 3 år, så havde staten kunnet have fået i omegnen af 7 mia. kr. mere ned i statskassen.

Jeg mener faktisk, der ligger et solidt udspil, som betyder, at vi får flere midler ind i statskassen, når A.P. Møller tjener penge, og tjener de mindre, så får vi færre ind i statskassen. Sådan er livet.

Det er svært at forudse, hvad dollarkursen vil være i fremtiden. Det er svært at forudsige, hvad kursen på en tønde olie vil være. Vi har brugt et midlertidigt scenarie på 22,35 dollar. Det er måske meget forsigtigt, er der nogle, der siger, men vi har holdt os til Det Internationale Energiagenturs beregning af, hvad vi kan regne med for en fremtidig oliepris.

Så er der spurgt: Hvad nu, hvis olien stiger? Jamen så vil der komme endnu flere penge ind i statskassen. Det fremgår jo også af den redegørelse, som jeg har fremsendt til Folketinget, at såfremt prisen på en tønde olie lægger sig lidt under 27 dollar, som vi faktisk havde i den uge, hvor jeg fremsendte redegørelsen, så vil det betyde, at middelscenariet, som vi har anslået til – og det kan jo kun være noget, man anslår – at ligge på omkring 80 mia. kr. frem til 2012, i ste-

det bliver 106 mia. kr. Så vi har været meget for-sigtige.

Men jeg mener, at der ligger et grundlag for en robust aftale, der også gør, at der fremover kan blive betalt kulbrinteskate på Nordsøen, hvilket man ikke har gjort tidligere, i og med man har haft et kulbrintefradrag af en sådan størrelse, at man har kunnet investere sig ud af at skulle betale kulbrintebeskatning. Det kan man ikke længere.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er et lille tillægsspørgsmål til ministeren, for som ministeren jo helt rigtigt selv gjorde opmærksom på, så vil faktisk halvdelen af den forventede olieproduktion finde sted inden 2012, og det vil sige, at olieproduktionen altså også topper inden for den periode. Det siger alle beregninger. Der kan måske gå 1 eller 2 år ekstra. Og mit spørgsmål til ministeren var derfor:

Var det ikke naturligt i forlængelse af denne her udmærkede aftale, der ligesom fastsætter vilkårene, så vi kender dem i de kommende årtier, måske at påbegynde en drøftelse af, hvad vi gør, når olieproduktionen topper, og indtægterne til staten dermed falder, og Danmarks forsyningssikkerhed dermed reduceres?

Det, jeg er ude på, er sådan set at få en tilkendegivelse fra ministeren om, at vi i den situation vil have behov for at supplere med andre energikilder. Vi har behov for at kigge nøje på, om vi ikke har gjort os så sårbare økonomisk, at vi lige pludselig står med fletningerne i postkassen og ikke kan få den økonomiske politik til at hænge sammen. Hele det komplekse føler jeg slet ikke, vi er kommet langt nok med at belyse.

Jeg erkender, at det ikke er noget, der relaterer sig direkte til beslutningsforslaget, men jeg mener, det ligger i meget smuk forlængelse heraf, og derfor vil jeg høre, om ministeren kunne forestille sig, at man påbegyndte et sådant arbejde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at vi også kan komme i gang med diskussionen om risikoen for rovdrift. Jeg vil så bare spørge ministeren, om det ikke er indlysende, at hvis man vælger det forslag, som vi har gjort os til talsmænd for, nemlig forslaget om, at vi lader være med at nedsætte kulbrinteskatteprocenten, at vi laver den fradragssanering, mi-

nisteren har med i aftalen, men lader være med at nedsætte kulbrintebeskatningsprocenten, så vil det da lægge en yderligere dæmper på udvindingen i perioden frem til 2012 og altså efterlade en større del af olien til den situation der opstår, når olieforsyningen på verdensplan begynder for alvor at stramme til.

Så derfor, hvis man lægger vægt på det, så ville det da yderligere – det vil jeg godt bede om at få bekræftet – være en fordel faktisk at lade være med at foretage den nedsættelse af kulbrintebeskatningsprocenten.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at den aftale, der ligger, jo er en forhandlet aftale. Man har egentlig en aftale, der løber til 2012. Det er en aftale, man har indgået henad vejen. Nu har man så forhandlet en ny aftale, og det med at forhandle er jo at give og at tage. Det er vel muligt, at hr. Keld Albrechtsen kan komme og stille yderligere krav om, at det bør vi have, og det skal vi have. Men sådan er forhandlingerne. Det er at skabe et resultat, og jeg mener, som jeg har nævnt tidligere, at der ligger et solidt og også et robust resultat af denne her aftale, hvoraf vi nu har elimineret den forvridding, der ligger i kulbrintefradraget på de 250 pct., og sat det ned til 30, og det mener jeg egentlig er ganske givtigt.

Og så har vi jo hele diskussionen igen: Hvad nu, hvis man bare havde skåret kulbrintefradraget fuldstændig væk og så havde bibeholdt beskatningsprocenten på de 70 pct., som hr. Keld Albrechtsen kunne tænke sig?

Til det kan man jo altså blot sige, at vi nu går ind og får en overskudsdeling. Vi går ind og får en marginalbeskatning på 73 pct. på Nordsøen, og så kan man jo tænke sig meget andet. Og skulle man tænke sig til hr. Keld Albrechtsens ønskescenarie, så tror jeg faktisk, vi var endt med en nationalisering den 1. januar 2004.

Sådan ser verden nu engang ikke ud. Det her har været en forhandling mellem ligeværdige parter, hvor der skulle gives, og hvor der skulle tages, og sådan et forhandlingsresultat er det, der ligger. For at en forhandling skal have et godt resultat, skal der være noget til begge sider, og jeg vil gerne fastholde, at det her er et godt resultat for Danmark, det er et godt resultat for A.P. Møller, og jeg har noteret mig, at lederen i Dansk Metal siger, at det her er godt for danske arbejdspladser.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er muligt, at de, der skriver ledere i Dansk Metal, ligesom visse ordførere her i Folketings-salen kan drage konklusioner, før de har regnet tingene igennem. Men jeg vil nu opfordre den pågældende skribent til nøje at læse de svar, der kommer i udvalget, og så igen overveje situationen. Det kan jo være, det kan give anledning til en anden artikel i Dansk Metal. Men lad nu det ligge.

Så vil jeg bare sige tak til ministeren for svaret, for jeg synes, vi skal have belyst, hvad det vil betyde, hvis vi fastholder de 70 pct. Hvad vil det betyde med hensyn til ændret udvindings-takt? Vil der så være væsentlig mere tilbage til den energikrise, vi kommer i om 10 eller 20 år? Det tror jeg der vil. Det kunne også tale for at overveje den model.

Så siger ministeren: Jamen det er jo en aftale, der er forhandlet. Jo, men hvis ministeren nu gik tilbage til A.P. Møller og sagde til A.P. Møller: Et flertal i Folketinget synes altså ikke, det er godt nok, et flertal i Folketinget vil gerne have det ændret. Så er jeg sikker på, at så kunne ministe-ren også få det ændret, og ellers kunne Folketin-get jo altså godt selv vedtage en skattelov. Det er jo ikke alle skatteydere, vi er nødt til at forhand-le med, før vi fastsætter skatteprocenten, vil jeg bare lige minde om. Det er sket, at der er fastsat skatteprocenter med virkning for andre skatte-ydere ved en simpel lov her i Folketinget, og de pågældende skatteydere har i nogle tilfælde været meget kede af det, men det har bare ikke hjulpet noget. Så skal vi nu ikke også lige holde fast i, hvem der er skattemyndighed her i landet.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at hvis ministeren ville, så kunne han godt genåbne forhandlingerne med henvisning til, at et flertal i Folketinget ikke syntes, det var godt nok.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører for forslagsstillerne.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige tak til ordførerne for de faldne bemærkninger om SF's beslutningsforslag. Selv om jeg jo må sige, at det ikke er, fordi vi har vundet den store opbakning til at sætte udvindingen af Nordsøolien i udbud med virkning fra 2012.

Det er jo sådan lidt det omvendte af den sæd-vanlige verden, at det er os, der står og presser på, for at tingene skal i udbud, mens de borgerli-ge partier og de socialliberale partier stritter imod.

Vi er jo sådan set ret positive over for udbud på mange områder, og jeg må sige, at jeg synes stadig væk, at det fremstår som et meget ube-svaret spørgsmål, hvorfor man fuldstændig har fravalgt denne her metode.

Det fremstår i hvert fald også stadig væk som et ubesvaret spørgsmål, hvordan vurderingen på de 20 mia. kr. er kommet frem. Her henviser jeg til de 20 mia., der fremgår af redegørelsen som det, ministeren eller ministeriet mener det ville have været dårligere eller ringere for staten, hvis man havde valgt en udbudsmodel. Jeg har svært ved at se, hvordan man kan komme frem til de 20 mia. Det kan man selvfølgelig, hvis man kun opererer med A.P. Møller/DUC som den, der rent faktisk udvinder olien og gassen på de pågældende felter, som jo dækker langt den største del af den danske del af Nordsøen.

Det er klart, at hvis man låser sig fast i den forestilling, at det *skal* være A.P. Møller, det *skal* være DUC, der udvinder, så vil man formentlig kunne komme frem til et noget pessimistisk scenarie, for det er klart, at selskabet og selskaberne selvfølgelig meget hellere vil have en frivillig af-tale. Når man ser på, hvad der er givet fra den ene side, og hvad der er givet fra den anden si-de, så er det altså sådan, at det er A.P. Møller, der har trukket det længste strå her, også selv om vi selvfølgelig erkender, at der vil være et merprovenu, der er større end det, der har været hidtil. Det har vi ikke sat spørgsmålstegn ved undervejs, hverken her eller i de kommentarer, vi er kommet med i dagspressen.

Den mest positive var hr. Keld Albrechtsen fra Enhedslisten, der kategoriserede udbud som bedre end regeringens aftale, men ringere end det, Enhedslisten helst vil have, nemlig at det er DONG, der går ind og har feltet og sørger for udvindingen. Vi er i SF ikke specielt optaget af det og har ikke været det undervejs i de her mange års drøftelser af, om staten skulle gå ind. Vi synes faktisk, at det vil være mere fornuftigt med en klar, gennemskuelig skattemodel og selvfølgelig en skattemodel, der er skruet sam-men på en sådan måde, at den giver et væsentlig højere provenu.

Kl. 15.30

Derfor er vi også stadig væk meget optaget af rentabilitetsvurderingen, men nu kan jeg forstå,

at ministeren mener, at den sådan set ligger i et af de bilag, vi har fået i Det Energipolitiske Udvalg. Det er ikke helt den forestilling, vi havde om en rentabilitetsvurdering, hvor vi faktisk havde forestillet os en meget grundig analyse, og jeg håber, ministeren vil give tilsagn om, at en sådan kan laves, og at en sådan kan laves, inden der træffes beslutning her i Folketinget. Den har jo ikke nogen værdi, hvis den kommer bagefter. Ja, så kan vi stå og vifte og sige, hvad sagde vi, men det er jo ikke nær så skægt som at få indflydelse på at få ændret det, der ligger på bordet nu.

Jeg vil også gerne gentage et par af mine spørgsmål til ministeren vel vidende, at han i hvert tilfælde svarede på to af dem, nemlig det, jeg lige har nævnt, og at han bekræftede, at der ikke er inddraget international ekspertise undervejs.

Til gengæld svarede ministeren ikke på to af mine spørgsmål, nemlig: Er der andre lande, der har en kompensationsklausul som den, der ligger i afsnit 6 i den aftale, der ligger i beslutningsforslaget? Er der undervejs foretaget følsomhedsanalyser, der har et mere realistisk grundlag end de plus/minus 20 pct. i olieprisudsvingene, som fremgår af redegørelsen?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg er ikke bekendt med, at der er andre lande, der har denne her model. Jeg kan sige om de rentabilitetsopgørelser, vi har opereret med, at vi har fremsendt et notat til Folketingets Energipolitiske Udvalg.

Jeg synes, det er vigtigt at se på, hvilket provenu der tilgår. Jeg har noteret mig, at både Enhedslisten og SF interesserer sig voldsomt for de rentabilitetsanalyser. De vil under alle omstændigheder være ufattelig usikre, for hvad er egentlig værdien af det, der står i Nordsøen i dag, og hvad er der egentlig brugt af midler for at opstille det, der er i Nordsøen i dag? Tal kan der laves utrolig mange beregninger på.

Vi vil selvfølgelig bestrebe os på at besvare de spørgsmål, der fremsendes under denne udvalgsbehandling, men jeg vil blot sige, at man kan interessere sig meget for, hvad værdierne i Nordsøen er, og det vil jo få indflydelse på, hvor stor rentabiliteten er. Det, som jeg synes det er vigtigt at se på, er en aftale, der giver staten et større og et bedre provenu, og som jeg har nævnt i dag, havde denne her aftale været gæl-

dende med det, der ligger på bordet i dag, for 2001, 2002 og 2003, så havde statskassen fået 7 mia. kr. mere. Det er ikke regeringen, der går ud og vifter med flaget og siger, nu skal I se, hvis I andre havde gjort det, så havde det set sådan ud. Det var et spørgsmål, vi fik stillet, og som vi har haft folk til at sidde og regne på i døgndrift for at kunne frembringe det til Folketinget.

Jeg kan blot sige, at jeg selvfølgelig er indstillet på at yde den indsats, der skal ydes, for at besvare udvalgets spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er vi selvfølgelig glade for at ministeren er indstillet på.

Når rentabilitetsanalysen er så vigtig, skyldes det to ting: For det første at den analyse, som Handelsskolen kom med i maj i år, jo viser, at Energistyrelsen faktisk har vurderet ret meget skævt og forkert i de forgangne år. Det synes jeg får en særlig betydning, når vi nu har fået oplyst i dag, at der ikke har været inddraget international ekspertise til at bistå regeringen med at vurdere, hvordan man kunne få det bedst mulige økonomiske resultat ud af en aftale eller ud af et udbud i forbindelse med Nordsøressourcerne.

For det andet handler det her jo om et område, som er meget særligt, et område, hvor der er monopol, og et område, hvor der er mulighed for det, man vil kalde ekstraordinære profitter. Det er klart, at når man er inden for sådan et område, er det vigtigt at have en grundig analyse af, hvor store de har været historisk, og hvad man kan forvente, for ellers risikerer man jo, at man som minister eller folketingsmedlem kommer til at stemme noget igennem, som i virkeligheden er et for ringe resultat i betragtning af, at det her er, hvad jeg vil kalde national ejendom.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil oven på diskussionen i dag blot konstatere, at det faktisk kun er SF og Enhedslisten, der synes det er en dårlig idé, at der bliver lavet en forlængelse. Så kan man diskutere elementerne, og der kan stilles flere spørgsmål. Men det fremgår jo klart, at et flertal i Folketinget er klar på, at halvdelen af den olie, der forventes produceret på Nordsøen, er frem til 2012. Det er hertil, der ligger en aftale i dag. Så er det også vigtigt, at

man sørger for, at man får en fornuftig udvinding af den olie, der ligger i kalklagene, så man ikke kan bruge ordet rovdrift, som flere har brugt fra talerstolen i dag. Det er vigtigt.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Erik Mortensen, sagde, at det nærmest ville være tåbeligt at gøre andet end at få denne her harmoniske, stille og rolige udvikling. Så til det med, at man skulle tage det i udbud en gang mere, må vi sige, at hovedparten af dem, der har omtalt det her i salen i dag, har sagt, at det er fornuftigt at finde en løsning, hvor vi får mest olie ud til gavn for begge parter, til gavn for både den danske statskasse og selvfølgelig også til gavn for A.P. Møller.

Man bliver ved med den her historie, som om alt ville være glædeligt, hvis man var gået i udbud fra 2012. Jeg mener, vi har fundet en fornuftig og solid løsning på det her, og så skal jeg nok besvare de spørgsmål. Jeg kunne have brugt mere tid på igen at tale om rentabilitet, men det, vi har interesseret os for, er jo netop, at man har fået en ordentlig andel af de fremtidige indtægter, der vil være af salg af olie og produktion af olie og kulbrinter på Nordsøen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Grete Holmsgaard, tredje og sidste.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu gælder det jo altså også for en minister, at man skal høre, hvad der bliver sagt. Jeg har faktisk ikke undervejs sagt, at alt ville have være glædeligt og fint og meget bedre, hvis det var udbud. Det, jeg har sagt, er, at vi kritiserer, at man har fravalgt den mulighed, som ville have givet et indtryk af, hvad markedsprisen er. Der er jo ikke kun én mulig operatør på det her område.

Til gengæld må jeg sige, at jeg så stadig væk er uforstående over for, hvordan man kan være så begejstret for den anden type aftale, der nu er indgået, men endnu ikke tiltrådt af et flertal i Folketinget, når man ved, at der ligger en kompensationsklausul i den, som ministeren har været heroppe og bekræfte at han faktisk ikke har hørt om eksisterer for andre landes udvinding. Og ja, som jeg sagde i min første runde i formiddag, så tillægger vi den meget stor betydning, og den er meget afgørende for, at vi er så kritiske over for det resultat, der er kommet på bordet.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er altid så kedeligt at gentage sig selv, og det er også sent på dagen, men jeg tror, ministeren glemte at svare på mit spørgsmål før, om regeringen gjorde sig nogen overvejelser om, hvordan vi forbereder Danmark på den situation, at vi om ganske få år vil have et betragtelig mindre provenu ud af produktionen i Nordsøen og også betydeligt mindre energikapacitet, om man forestillede sig at tage nogle initiativer for lige som at komme den situation i forkøbet, om det er noget, man vil have med i sine overvejelser over udviklingen af alternative energikilder i Danmark.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil blot gerne sige til hr. Martin Lidegaard, at nu forhandles der jo meget energipolitik i mit ministerium. Mange gange om måneden har der inden for det seneste halve år været nogle, og vi er da klar til at tage en diskussion om, hvad vi gør på sigt på det her område. Nu er det jo ikke et, der står og presser sig på i indeværende folketingssamling, men jeg er åben over for en dialog med Folketingets partier om, hvilken vej vi skal vælge.

Det betyder ikke, at der ikke sker fremskridt i fremtiden, jeg tænker her på de nye teknologier, som også vinder indpas. Nu har der jo ikke været tale om i dag, at vi skulle gennem tørvemøserne, som de tog fat på under Anden Verdenskrig.

Lad os nu se; jeg er åben over for en dialog med også Det Radikale Venstre om, hvad vi af hensyn til forsyningssikkerheden gør i fremtiden, når olieresourcerne begynder at svinde.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Kl. 15.40

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Det Enerkipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 8: Forslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvoter for elproduktion. (Fastsættelse af CO₂-kvote for 2004 og ændret anvendelse af afgiftsprovenu).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 8/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Venstre kan støtte det forslag, vi her har til behandling. Det er et ganske fornuftigt forslag. Vi har her sidst i juli fået et kvotedirektiv i EU, som bestemmer, at vi fra 2005 skal have igangsat et europæisk kvotehandelssystem. Indtil vi har fået det etableret og fået givet et dansk svar på, hvordan det skal indrettes, skal vi naturligvis have en overgangsordning. Den nuværende CO₂-kvoteordning for elkraften udløber ved årsskiftet, og forslaget her lægger så op til en overgangsperiode at forlænge den nuværende ordning og fastsætte CO₂-kvoteudledningen på samme niveau med 20 mio. t, som den var tilforn. Det er en udmærket overgangsordning og et udmærket forslag, som vi støtter.

Jeg er bekendt med, at en kreds af partier i dag har fremsat beslutningsforslag nr. B 23. Det har vi ikke til behandling i dag, men jeg synes, det er naturligt at give det et par ord med på vejen, da det omhandler samme problemstilling, men bygger på nogle andre principper og forudsætninger end det, som lovforslag nr. L 8 gør, og også på nogle andre principper, end vi forventer den kommende danske lovgivning skal basere sig på med henblik på at opfylde kvotehandelssystemet i EU.

Endvidere bygger det fremsatte beslutningsforslag fra Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti også på, at CO₂-kvoten skal afspejle størrelsen af det danske elforbrug, men det er en antagelse, som vi ikke er enige i. Det er ikke meningsfyldt at betragte udledningskvoten så snævert i et liberaliseret tæt forbundet og gensidigt afhængigt internationalt marked. Det er det principielle i det.

Det reelle er så til gengæld, at det er en irrelevant principiel forudsætning at stille op, idet det jo er sådan ifølge de beregninger, der foreligger

fra behandlingen af klimastrategien omkring CO₂-udledningen, at det indenlandske elforbrug i 2004 svarer til en udledning på omkring 16-17 mio. t. Der er ikke her regnet med det bidrag, der kommer fra fjernvarmen, reelt set skulle det i den her sammenhæng medregnes, så vurderingen er, at det reelle tal vil være omkring 20 mio. t og vil således kunne sammenlignes med det, som er en vigtig forudsætning for oppositionen, men altså baseret på nogle helt andre præmisser.

Med de ord har jeg lige givet beslutningsforslag nr. B 23 lidt med på vejen. Vi vil ikke sige noget til det, når det kommer til første behandling, men det vil vi derimod til økonomi- og erhvervsministerens lovforslag nr. L 8, som er en ganske fornuftig forlængelse af en igangværende ordning, imens vi arbejder på at få tingene indrettet efter EU's kvotehandelsdirektiv.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Ganske kort spørgsmål til hr. Kim Andersen, der selv nævner, at det netop fremsatte beslutningsforslag nr. B 23, som bl.a. Socialdemokratiet er medfremsætter af, ikke bygger på de forventninger, som Venstre har.

Kl. 15.45

Så kunne jeg da godt tænke mig at spørge: Hvilke forventninger har Venstre til, hvordan EU's kvotedirektiv bliver udformet med hensyn til kvoter og priser? Hvis ikke det her svarer til de forventninger, man måtte have, så vil jeg da gerne vide, hvilke forventninger man har.

(Kort bemærkning).

Martin Lidgaard (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Kim Andersen for at inddrage beslutningsforslag nr. B 23 i diskussionen her; det var nøjagtig det, der var hensigten.

To spørgsmål har jeg:

Der er jo en række tekniske diskussioner om indenlandsk og udenlandsk forbrug osv. Det vil jeg ikke gå ind i nu, det kan vi tage, når vi skal diskutere beslutningsforslaget. Men er det grundlæggende princip, at man bruger CO₂-kvoterne som et aktivt middel til at fremme både den danske Kyotopolitik og nye teknologier inden for energi, altså ikke meget fornuftigt? Er det egentlig ikke en meget fornuftig tankegang?

Jeg forstår, at Venstre under ingen omstændigheder vil være med til at gøre det i 2004, men nuvel, der kommer jo også en tid efter 2004. Er